Nr. 22. **Lublin, dnia 29 listopada 1927 r.** **Rok VIII.**

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Cena niniejszego numeru wynosi 75 gr. Dziennik wysyłany będzie po wpłaceniu raty prenumeracyjnej na IV kwartał 1927 r. w kwocie 6 zł. Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, zaś od osób prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucyj. W ogłoszeniu opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 50 groszy, za szpaltę 30 zł., za stronę 60 zł. Za ogłoszenia o zagubionych dokumentach liczy się 10 groszy od jednego wyrazu. Za ogłoszenie o rejestracji stowarzyszeń 5 zł. Wszelkie należności należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe Nr. 100.200.

Redakcja i Administracja: Gmach Urzędu Wojewódzkiego Niecała Nr. 14, drzwi 29 (I p.)

Numer niniejszy jest poświęcony w szczególności sprawie zwalczania kłusownictwa, sprawie walki z alkoholizmem oraz monografji powiatu Biłgorajskiego.

A.

331.

Okólnik Nr. 168.

Wojewody Lubelskiego do wszystkich P.P. Starostów Wojew. Lubelskiego *w sprawie zwalczania kłusownictwa.*

L. 10736/BP.

Zauważyłem, że zarządzenie moje z dn. 15.IX b. r. zawarte w okólniku Nr. 135 (Dz. Urzędowy W. L. Nr. 15 poz. 268) nie odniosło dotychczas należytego skutku w dziedzinie zwalczania kłusownictwa.

Z nastaniem bowiem pierwszych śniegów odczuwa się w większych ośrodkach miejskich wzmożoną podaż zwierzyny, szczególniej kuropatw, które obecnie wybijane są na śniegu całemi stadami, bądź też są wyłapywane w sidła. Również odnieść to należy do masowego wybijania oraz łapania w sidła zajęcy.

Pragnąc położyć wreszcie kres tym zjawiskom, polecam P.P. Starostom raz jeszcze wydać kategoryczne zarządzenia podwładnym organom Policji Państwowej, by ściśle przestrzegały postanowień zawartych w powołanym na wstępie okólniku, a nadto ażeby:

1) organa P.P. legitymowały przy każdej sposobności osoby przywożące do miasta na sprzedaż zające i kuropatwy, badając jednocześnie w jaki sposób dobyta została zabita zwierzyna oraz źródła z jakich ona pochodzi. Zwracam przytem uwagę, że zwierzyna łapana w sidła bezwarunkowo nie może być sprzedawana, a winni łapania w sidła ulegną karze po myśli art. 247 K. K.

2) Ostemplowały w dniu 30-ym listopada b. r. wszystkie znajdujące się w dniu tym w handlu kuropatwy, tak ażeby zapobiec dopływu świerzych transportów bitego ptactwa w czasie ochronnym, a tem samem umożliwić kontrolę. Te same środki należy stosować i do sprzedaży zajęcy w dniu 31-ym stycznia 1928 r.

3) Niezależnie od tego należy zarządzić, by organa P.P. zwróciły baczną uwagę na odbywający się nielegalny handel amunicją w sklepach niekoncesjonowanych po miasteczkach i osadach, a winnych nielegalnego handlu pociągały do surowej odpowiedzialności.

4) Również zwrócić należy uwagę na rozpowszechnione zjawisko, że u kowali wiejskich oraz w warsztatach ślusarsko-mechanicznych często bywa przerabiana broń wojskowa na myśliwską. Tego rodzaju proceder tępić należy z całą bezwzględnością.

Raz jeszcze podkreślam, że obecny sezon polowań należy wykorzystać do skutecznego zwalczania wszelkich przejawów kłusownictwa, wobec czego do akcji tej przystąpić należy natychmiast z całą energją i stanowczością.

Wojewoda Lubelski.

(—) *A. Remiszewski.*

Lublin, dn. 28.XI.1927 r.

332.

Okólnik Nr. 166.

Wojewody Lubelskiego do P.P. Starostów, Przewodniczących Wydz. Powiat. na ter. Woj. Lub. oraz P.P. Prezydentów m. Lublina i Siedlec *w sprawie obdzielenia bibljotek wydawnictwami urzędowemi.*

L. 10338./BP.

Pan Prezes Rady Ministrów okólnikiem Nr. 26 z b. r. wydał zarządzenie, aby urzędowe wydawnictwa były bezpłatnie wysyłane bibljotekom wyższych zakładów naukowych, oraz bibljotekom publicznym.

Mając powyższe na względzie oraz tę okoliczność, iż rozporządzenie z dn. 4.VII.1927 r. w sprawie bezpłatnego dostarczania druków dla celów bibljotecznych i urzędowej rejestracji (Dz. U. Nr. 67, poz. 595) nie zapewnia tym bibljotekom (prócz Bibljoteki Narodowej) wszystkich druków nieperjodycznych i czasopism z terenu całego Państwa, zarządzam co następuje:

Wszystkie *urzędowe* wydawnictwa, czasopisma i druki (oczywiście z wyłączeniem poufnych) należy bezpłatnie w 1 egzemplarzu wysyłać do następujących bibljotek:

Warszawa	Bibljoteka	Uniwersytecka,
„	„	Politechniki,
„	„	Wyższej Szkoły Handlowej,
„	„	Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego,
„	„	Publiczna w Warszawie, Towarzystwa Naukowego Warszawskiego,
„	„	Ord. hr. Krasińskich,
„	„	Zamoyskich,
„	„	Szkoły Nauk Politycznych,
„	„	Wolnej Wszechnicy Polskiej,
Kraków	„	Polskiej Akademji Umiejętności,
„	„	Jagiellońska,
„	„	Czartoryskich,
„	„	Akademji Górniczej,
Lwów	„	Uniwersytetu Jana Kazimierza,
„	„	Politechniki,
„	„	Zakładu Narodow. Imienia Ossolińskich.
„	„	Baworowskich,
Wilno	„	Publiczna i Uniwersytecka,
Lublin	„	Uniwersytetu Lubelskiego,
„	„	Im. H. Łopacińskiego,
Poznań	„	Uniwersytetu,
„	„	Raczyńskich,
„	„	Wyższej Szkoły Handlowej
Toruń	„	Książnica Miejska Im. M. Kopernika,
Bydgoszcz	„	Miejska,
Łódź	„	Publiczna Miejska,
Paryż	„	Polska, Quai d. Orleans 6

Wojewoda Lubelski

w. z. (—) *Karasiński.*

Lublin, dn. 22.XI 1927 r.

333.

Pismo okólne.

Wojewody Lubelskiego do Wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie udzielenia exequatur Panu Leguia Rios — Konsulowi Honorowemu Republ. Peru.*

L. 6219/Pr.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej udzielił exequatur Panu Alfonso Leguia Rios, jako Konsulowi Honorowemu Republiki Peru z siedzibą w Warszawie.

W związku z powyższem użyczą Panowie Starostowie wymienionemu Konsulowi wszelkiej należnej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków gdzieby tego zaszła potrzeba.

Wojewoda Lubelski
w. z. (—) *Karasiński.*

Lublin, dn. 22.XI 1927 r.

334.

Pismo okólne

Wojewody Lubelskiego do Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych na terenie Województwa Lubelskiego, oraz P.P. Prezydenta m. Lublina i m. Siedlec *w sprawie zalecenia książki p. t. „Skarbowość Samorządu Terytorjalnego w Polsce.*

L. 6563/Pr.

Na skutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 21.XI r. b. L. SF.6089/27 zawiadamiam PP. Przewodniczących (Prezydentów), że nakładem Centralnego Związku Pracowników Administracji Gminnej została wydana książka p. t. „Skarbowość Samorządu Terytorjalnego w Polsce — Zbiór obowiązujących przepisów — I Dochody".

Jest to wyczerpująco komentowana praca zbiorowa urzędników ministerjalnych, zawierająca dokładny zbiór ustaw, rozporządzeń, okólników, tudzież ważniejszych rozstrzygnięć władz centralnych oraz wyroków, względnie tez z wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego i Sądu Najwyższego w zakresie danin komunalnych, — z uwzględnieniem wszystkich dzielnic Rzeczypospolitej.

Książka ta, ułożona przejrzyście i zaopatrzona w skorowidz rzeczowy oraz w skorowidz ustaw, rozporządzeń, okólników i reskryptów, niewątpliwie przyczyni się do ułatwienia i usprawnienia urzędowania zarówno zarządów związków komunalnych, jak i władz nadzorczych nad niemi.

Z tego względu zalecam P.P. Przewodniczącym (Prezydentom) nabycie tej książki i zwrócenie na nią uwagi Związków Komunalnych na terenie powiatu.

Cena 1 egz. wynosi 12 zł. (w oprawie płóciennej 14 zł.). Skład główny — Związek Pracowników Administracji Gminnej Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie, ul. Żórawia Nr. 27.

Wojewoda Lubelski
w. z. (—) *Karasiński.*

Lublin, dn. 26.XI.1927 r.

335.

Okólnik Nr. 165

Wojewody Lubelskiego do P.P. Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie wykładni ustawy o opłatach stemplowych.*

L. 11974/Ad.

Ministerstwo Skarbu nadesłało pismem z dnia 13 września 1927 r. L. DPO. 8478/VII/27 następującą wykładnię art. art. 142 i 145 ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 98 poz. 570): W myśl art. 151 i 161 u. o. s. opłata stemplowa od podania jak również opłata stemplowa od świadectwa może być uiszczona nietylko zapomocą znaczków stemplowych, lecz także gotówką w kasie skarbowej.

Jeżeli do podania (w szczególności do podania o wydanie świadectwa)za łączone będzie pokwitowanie kasy skarbowej z uiszczenia opłaty stemplowej od podania wzgl. od świadectwa, to celem obliczenia wysokości opłaty od podania nie liczy się owego pokwitowania jako załącznika, gdyż wyraźne lub milczące oświadczenie petenta, iż uiścił w kasie skarbowej opłatę od podania, wzgl. od świadectwa, jest na mocy punktu 1 art. 142 u. o. s. wolne od opłaty, jako „wiadomość udzielona w sprawie publicznej w myśl obowiązującego przepisu".

Jeżeli więc np. do podania załączono trzy załączniki, z których jednym jest wyżej określone pokwitowanie kasy skarbowej, to należy tytułem opłaty przewidzianej w punkcie 2 art. 145 uiścić tylko 1 zł. (t. j. dwa razy po 50 gr.), a nie 1 zł. 50 gr. (L.DPO. 8478/VII/27".

Podając powyższe do wiadomości na skutek okólnika Nr. 950 Ministerstwo Rolnictwa z dnia 14 października r. b. Nr. 2328 0. Praw. do wiadomości, proszę Panów o stosowanie powyższych wykładni.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Dr, Grużewski.*

Lublin, dnia 23 listopada 1927 r.

336.

Pismo okólne

Wojewody Lubelskiego do wszystkich Panów Starostów Województwa Lubelskiego *w sprawie rejestracji osób i instytucji zajmujących się sporządzaniem projektów technicznych urządzeń meljoracyjnych mających siedzibę na terenie Województwa Lubelskiego.*

L. 12022/Ad.

W związku z rozwojem akcji meljoracyjnej na terenie Wojew. Lub. i wynikającem stąd zwiększonem zapotrzebowaniem odpowiednio wykwalifikowanych sił technicznych zachodzi potrzeba przeprowadzenia rejestracji osób i instytucji, które byłyby skłonne na wezwanie biura meljoracyjnego, istniejącego przy Lub. Urzędzie Wojewódzkim podejmować się sporządzania projektów technicznych urządzeń meljoracyjnych i odnośnych kosztorysów.

Nałożenie i utrzymywanie takiej ewidencji dyktuje Urz. Wojew. wielka ilość zgłoszeń na projekty oraz roboty wykonawcze na gruncie ze strony interesowanych osób i spółek wodnych, a których wspomniane biuro nie jest w możności uskutecznić własnemi siłami. Powyższą rejestracją na podstawie dobrowolnych zgłoszeń zamierza Urz. Woj. objąć wszystkie osoby i instytucje posiadające kwalifikacje przewidziane w Rozp. Min. Roln. z 17.9.1925 r. Dz. U. Nr. 98 poz. 694. Dla uniknięcia ewentualnych wątpliwości zaznaczam, że dokumentalne udowodnianie posiadania kwalifikacji do sporządzania odnośnych projektów technicznych oraz do kierownictwa robót melioracyjnych — przewidziane w § 3 wspomnianego rozporządzenia, przy niniejszej rejestracji wymaganem nie będzie.

Wobec powyższego proszę P.P. Starostów o stosowne zawiadomienie o niniejszem wezwaniu wszystkich zainteresowanych oraz o odpowiednie zachęcenie ich do dobrowolnego zgłaszania chęci współpracy z wojew. biurem meljor. które w miarę potrzeb będzie się do nich zwracać o podjęcie koniecznych robót.

Zarazem proszę o przeprowadzenie rejestracji zgłoszonych osób i instytucji z podaniem ich dokładnego adresu i przedłożenie mi wyniku w czasie najpóźniej do 1/I-1928 r.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Dr. Grużewski.*

Lublin, dn. 22 listopada 1927 r.

MINISTERSTWO SKARBU Warszawa, 24.X.1927 r.
L.D.V. 86/27 r. Odpis.

Do
Wszystkich Izb Skarbowych

Władze wymiarowe (Magistraty i Wydziały powiatowe) przeważnie nie przestrzegają obowiązujących przepisów przy udzielaniu zwolnień od państwowego podatku od nieruchomości (budynków) i od lokali dla domów mieszkalnych i budynków lub ich części nowowzniesionych.

Mianowicie wspomniane władze wymiarowe nie żądają od płatników przedstawiania zaświadczeń, przewidzianych w art. 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U R. P. Nr. 88 poz. 786) względnie o ile wydawanie takowych należy do kompetencji Magistratów, Magistraty nie stwierdzają faktów, uzasadniających do korzystania z powyższych ulg podatkowych, lecz zwalniają od podatków na podstawie gołosłownych podań płatników, konsensów na budowę lub na zamieszkanie względnie użytkowanie budynków lub nawet na podstawie wiadomości prywatnej osób, zajętych wymiarem podatku.

Nadto władze wymiarowe nie określają czasokresu (15 wzgl. 10-letniego) na który przysługują powyższe ulgi w myśl obowiązujących przepisów, a który winien być dokładnie ustalony od chwili chociażby tylko częściowego użytkowania bydynku.

Takie postępowanie jest wadliwe i może narazić Skarb Państwa, jakoteż płatników na szkody, gdyż, o ile data ukończenia względnie użytkowania budynku oddala się o tyle jest trudniej tę datę, miarodajną do przyznania ulgi, dokładnie stwierdzić, w następstwie czego mogą zajść niedokładności przy stosowaniu powyższych ulg.

Mając powyższe na uwadze Ministerstwo Skarbu zarządza, aby władze wymiarowe żądały od płatników wymienionych wyżej zaświadczeń, względnie Magistraty własną władzą wydawały takie zaświadczenia.

W zaświadczeniu wspomnianem winno być stwierdzone stosownie do postanowień art. 1 powołanej ustawy: 1) czy dana budowa jest nową budową: nadbudową lub dobudową, czy też wreszcie gruntowną przebudową w celu przerobienia budynków lub ich części, niezamieszkanych lub na mieszkania niewynajmowanych na pomieszczenia mieszkalne, 2) dzień, w którym budowa została ukończona, tudzież 3) dzień, w którym budynek chociażby tylko częściowo rozpoczęto użytkować.

Na podstawie wspomnianych zaświadczeń winny władze wymiarowe ustalić czasokres zwolnienia osobno od państwowego podatku od nieruchomości, a osobno od podatku od lokali — począwszy od chwili (dnia. miesiąca i roku), chociażby tylko częściowego użytkowania budynku, oraz prowadzić ewidencję przyznanych ulg podatkowych w odpowiednim pamiętniku

(—) *Koszko*
Dyrektor Departamentu.

337.

Pismo okólne

Wojewody Lubelskiego do P. P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i P. P. Prezydentów m. Lublina i Siedlec *w sprawie nieprzestrzegania przepisów przy zwolnieniach od państw. podat. od nieruch.*

L. 9563/Sm.

Przesyłam do wiadomości, zastosowania się i wydania odpowiednich zarządzeń.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Szaynowski.*

Lublin, dn. 18.XI.1937 r.

338.

WYKAZ

zaraźliwych chorób zwierzęcych, panujących na terenie Województwa Lubelskiego

w miesiącu październiku 1927 r.

L. 14542/RW.

Nosacizna:

pow.	Krasnystaw	gmina	Gorzków
„	Konstantynów	„	Bohukały
„	Sokołów	„	Sabnie
„	Tomaszów	miasto	Tomaszów
„	Węgrów	gmina	Ruchna i Stoczek
„	Włodawa	„	Opole
„	Zamość	„	Zwierzyniec, Nielisz, Nowa-Osada, Mokre, m. Zamość, Szczebrzeszyn.
miasto	Lublin.		

Zołzy:

pow.	Włodawa	gmina	Horodyszcze.

Swierzb:

pow.	Tomaszów	miasto	Tomaszów
„	Węgrów	gmina	Grębków

Zaraza płucna:

pow.	Lublin	gmina	Zemborzyce i Mełgiew.
„	Lubartów	„	Kamionka.

Wścieklizna:

pow.	Biłgoraj	gmina	Potok Górny, Kocudza i m. Biłgoraj
„	Chełm	„	Cyców, Rakołupy, Siedliszcze, Zmudź, i m. Chełm
„	Garwolin	„	Łaskarzew, Podłęż, Żelechów.
„	Hrubieszów	„	Horodło
„	Janów	„	Annopol, Dzierzkowice,
„	Krasnystaw	„	Siennica Różana,
„	Lublin	„	Piotrowice,
„	Lubartów	„	Kamionka, Łuszawa, Samoklęski,
„	Łuków	„	Culów
„	Radzyń	„	Kąkolewnica
„	Siedlce	„	Starawieś,
„	Sokołów	„	Grochów i Sabnie,
„	Węgrów	„	Miedzna,
„	Włodawa	„	Opole, Parczew, gmina i m. Włodawa,
„	Zamość	miasto	Zamość.

Wąglik:

pow.	Hrubieszów	miasto	Hrubieszów
„	Łuków	gmina	Radoryż
„	Włodawa	miasto	Ostrów.

Pryszczyca:

pow.	Garwolin.	gmina	Wilga.

Pomór i zaraza trzody chlewnej:

pow.	Biała	gmina	Swory, Sitnik
„	Chełm	„	Krzywiczki, Swierze,
„	Garwolin	„	Ryki, Sobolew, Trojanów, Wola Rębkowska,
„	Konstantynów	„	Zakanale,
„	Lubartów	„	Chudowola, Niemce, Tarło, Samoklęski, Kamionka, Rudno, m. Lubartów,
„	Łuków	„	Białobrzegi, Łysobyki, m. Kock, m. Łuków.
„	Puławy	„	Irena, Garbów,
„	Radzyń	„	Suchowola, Zahajki, m. Międzyrzec.
„	Siedlce	„	Wodynie, Skupie, Przesmyki, Żeliszew,
„	Węgrów	„	Grębków.

Różyca trzody chlewnej:

pow.	Chełm	gmina	Swierże, Żmudź,
„	Hrubieszów	„	Dołhobyczów, Werbkowice,
„	Janów	„	Potok, Wierzchowiska, m. Kraśnik, m. Janów,
„	Konstantynów	„	Bohukały,
„	Radzyń	„	Biała, Jabłoń, Brzozowy Kąt,
„	Sokołów	„	Chruszczewka,
„	Tomaszów	„	Jarczew,
„	Węgrów	„	Ossówno, Ruchna, Wyszków, m. Węgrów

Cholera drobiu:

pow.	Radzyń	miasto	Radzyń.

Lublin, dnia 17 listopada 1927 r,

za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Rachwald.*

B.

339.

PROTOKÓŁ

posiedzenia Wojewódzkiej Komisji do Walki z Alkoholizmem,

odbytego dnia 9-go listopada 1927 roku.

Obecni:

1) Pan Wojewoda Antoni Remiszewski, Przewodniczący.

2) P. Dr. Bolesław Grużewski, zastępca przewodniczącego.

3) P. Dr. Kujawski, Naczelnik Wydziału Zdrowia Publicznego,

4) P. Dr. Hipolit Kaczyński, zastępca Naczelnika Wydziału Zdrowia. który początkowo zastępował p. D-ra Kujawskiego, a po jego przybyciu opuścił zebranie.

5) P. Naczelnik Jan Witwicki, w zastępstwie p. Prezesa Izby Skarbowej w Lublinie.

6) P. Dr. Drożdż, przedstawiciel Rady Miejskiej.

7) P. Wojciechowski, zastępca przedstawiciela Rady Miejskiej.

8) Ks. Kanonik Jan Władziński, przedstawiciel Polskiej Macierzy Szkolnej.

9) P. Inż. Stanisław Korczyński, przedstawiciel Oddziału Lubelskiego T-wa Higjenicznego.

10) P. ref. Mieczysław Kleczyński sekretarz Komisji.

11) P. Mikołaj Hański ref. spraw koncesyjnych z Izby Skarbowej w Lublinie.

Obrady rozpoczęto o g dz. 10 m. 30.

Porządek Dzienny:

1) Odczytanie protokółu poprzedniego posiedzenia z dnia 22.7.1927 r.

II) Rozpatrzenie protokółów komisyj powiatowych.
III) Opinjowanie w sprawach karnych.
IV) Wolne wnioski.

I:

Odczytano i przyjęto bez dyskusji protokół poprzedniego posiedzenia z dn. 22 lipca 1927 r.

II.

Rozpatrzono szereg protokółów powiatowych komisyj do walki z alkoholizmem, przyczem zwrócono uwagę na to, że nie wszyscy PP. Starostowie nadesłali odpisy protokółów odnośnych Komisji powiatowych w sprawie projektów rozmieszczenia miejsc sprzedaży na rok 1928 pomimo tego, że w myśl § 7 regulaminu uchwały i wnioski komisyj powiatowych w tych sprawach powinny być odsyłane do dnia 15 października do Wojewódzkiej Komisji. *Pan Wojewoda* polecił wytknąć to zaniedbanie przewodniczącym tych komisyj, które sprawozdań nie nadesłały.

Rozpatrując poszczególne protokuły Komisja uchwaliła:

Biała Podl. 1) co do protokółu Bialskiej Komisji z dnia 20.7.1927 r. p. 1 w sprawie zniesienia w Łomazach jednej koncesji po zmarłej Grossburtowej, oraz otwarcia natomiast nowego miejsca sprzedaży we wsi Tucznej zatwierdzić. Punkt 2 w sprawie pozwolenia Annie Lesiewiczowej oraz wszystkim restauratorom i właścicielom handlów wódek na sprzedaż napojów alkoholowych w dniach jarmarcznych uchylić jako sprzeczny z ustawą. Zarazem Pan Wojewoda polecił wytknąć odnośnemu P. Staroście, że jako przewodniczący Komisji dopuścił do podobnej nielegalnej uchwały i nie pouczył uczestników komisji o odnośnych obowiązujących przepisach. Punkty 3—8 przyjąć do wiadomości, jako opinje Komisji w sprawach karnych. P. 9 w sprawie odrzucenia podania Podlaskiej Wytwórni Samolotów o pozwolenie na sprzedaż trunków w Kasynie Fabrycznem zatwierdzić

Biłgoraj. 2) co do protokółu Biłgorajskiej Komisji z dn. 8 października 1927 r. Plan rozmieszczenia miejsc sprzedaży na rok 1928, który projektuje zwiększenie ilości tych miejsc z 22 do 32 zatwierdzić warunkowo z tem zastrzeżeniem, że ogólna ilość miejsc zgodnie z art. 5 ustawy z dn. 23.4 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 35 poz. 299) nie może przekraczać ilości miejsc sprzedaży, jaka była w r. 1920, oraz ustanowionego stosunku do liczby mieszkańców. Podczas dyskusji nad tym punktem *Ks. Kan. Władziński* postawił wniosek, by decyzję odłożyć do czasu ustalenia, ile było miejsc sprzedaży w r. 1920, a co do otwarcia nowych miejsc sprzedaży należy zasięgnąć opinji miejscowej ludności, czy sobie tego życzy.

Wniosek odłożenia decyzji Komisja odrzuciła, natomiast wniosek co do zasięgania na przyszłość opinji ludności przyjęła.

P. Dr. Drożdż jest zdania, że nie należy powiększać ilości miejsc sprzedaży w poszczególnych miejscowościach, natomiast o ile zachodzi potrzeba zwiększenia ilości tych miejsc należy raczej otwierać je w miejscowościach, w których ze względu na odległość miejsc sprzedaży koncesjonowanych rozwija się pokątny handel wódką.

P. Wojewoda podkreśla, że zmniejszanie ilości koncesyj poniżej ustawowo dopuszczalnej normy, jako środek walki z alkoholizmem uważa za niewłaściwe, gdyż to powoduje tylko wzmożenie się nielegalnego wyszynku, który godzi w interesy Skarbu Państwa, a będąc uprawiany przez osoby o niskim poziomie etycznym przyczynia się do wzrostu alkoholizmu. Wobec tego należy raczej dążyć do obsadzenia wszystkich wolnych miejsc koncesyjnych, jako stojących pod nadzorem organów władz państwowych, zwracając równocześnie baczną uwagę na kwalifikacje moralne osób, którym koncesje są nadawane.

P. inż. Korczyński nawiązując do poglądu P. Wojewody co do sposobów walki z alkoholizmem zaznacza, że właściwie za jedynie skuteczny środek walki z alkoholizmem uważa całkowitą prohibicję, jak w Ameryce, lecz ponieważ nasze ustawodawstwo poszło w kierunku tylko częściowych ograniczeń, należy zwrócić szczególną uwagę na kwalifikacje moralne koncesjonarjuszów. W Szwecji koncesje są nadawane wyłącznie członkom towarzystw przeciwalkoholowych i system ten daje bardzo dobre wyniki. U nas przyjęto zasadę nadawania koncesyj inwalidom wojennym niezdolnym zazwyczaj fizycznie i finansowo do prowadzenia takiego przedsiębiorstwa, przerzucając w ten sposób koszta świadczeń inwalidzkich na spożywców alkoholu. Nie jest to system dobry, gdyż zmusza do tolerowania tak zwanych „pełnomocników”, jednak ma tę zaletę, że odbiera handel trunkami z rąk zawodowych szynkarzy, którzy mogą demoralizować ludność i stać się przyczyną wzrostu alkoholizmu w Kraju.

Ks. Władziński jest przeciwny wydawania koncesyj na *karczmy*, gdyż sama ta nazwa ma już tak smutną tradycję, że wznawianie jej jest niepożądane.

Nacz. Witwicki wyjaśnia, że według rosyjskiej ustawy akcyzowej karczmy różnią się od restauracyj tem, że były to właściwie domy zajezdne dla podróżnych, uprawnione zarazem do sprzedaży gościom napojów alkoholowych w każdej porze dnia i nocy bez żadnych ograniczeń. Obecnie jednak na skutek wyjaśnień Ministerstwa Skarbu wprawdzie koncesje na karczmy są wydawane, ale z tem zastrzeżeniem, że przepisy o ograniczeniach sprzedaży i spożywania napojów alkoholowych ustanowione przez ustawę z dn. 23.4.1920 r. muszą być przez nie ściśle przestrzegane narówni z innemi miejscami sprzedaży tych trunków. Nie zachodzi zatem niebezpieczeństwo, którego się obawiają członkowie Komisji. Wobec tych wyjaśnień, które Komisja przyjęła do wiadomości uchwalono zwrócić się z prośbą do Izby Skarbowej, by zaniechała w wydawanych koncesjach używania nazwy „karczmy”, która wyszła już z użycia, a kojarzy się w umysłach naszych z pojęciem miejsc przeznaczonych specjalnie do rozpijania ludności. W związku z tą uchwałą odnośnie do wniosku Biłgorajskiej Komisji w sprawie utworzenia karczem w Markowiczach i Harasiukach, postanowiono zatwierdzić w tych miejscowościach 2 nowe miejsca wyszynku, ale pod nazwą zajazdów z prawami restauracyj. Odnośnie zaś do odmownej uchwały Biłgorajskiej Komisji w sprawie podania Krzeszowskiego Kółka Rolniczego, które prosi o otwarcie we wsi Hucie Krzeszowskiej Plebańskie, restauracji z wyszynkiem napojów alkoholowych, Komisja Wojewódzka uchwałę tę zatwierdza ze względu na motywy przytoczone przez Komisję Powiatową, przyczem wyraża zdziwienie, że Kółko Rolnicze, mające za zadanie szerzenie kultury i oświaty, występuje

w roli tak niewłaściwej i postanawia zwrócić na to uwagę Wojewódzkiego Związku Kółek Rolniczych.

Pozostałe punkty protokółu przyjęto do wiadomości.

Chełm. 3) co do protokółu Chełmskiej Komisji z dn. 29.9 1927 r. uchwalono: w sprawie utworzenia 2 nowych miejsc sprzedaży w Chełmie i Rudzie, Hucie gm. Świerże zatwierdzić uchwałę warunkowo, o ile przez to nie zwiększy się ilość miejsc sprzedaży ponad normę jaka była w r. 1920. W związku z temi uchwałami Komisji Powiatowej, które uzależniają otwarcie nowych miejsc sprzedaży od przyznania koncesji danej osobie, postanowiono wyjaśnić Komisji niewłaściwość takiego traktowania sprawy. Nie należy w żadnym razie otwierać nowych miejsc sprzedaży o ile warunki danej miejscowości tego nie wymagają. Należy zatem pouczyć komisje powiatowe, ażeby potrzeby ustanowienie nowych punktów sprzedaży uzasadniały zawsze jedynie i wyłącznie argumentami rzeczowej natury. W związku z tem opinja komisji winna się ograniczyć do określenia ilości wakansów, nie tykając ich obsady osobowej. O ile chodzi o udzielenie koncesji na istniejące a wakujące miejsce sprzedaży osobie, która zdaniem komisji na to zasługuje, to komisja może jedynie poprzeć swoją opinją podanie ubiegającego się o koncesję, prosząc Izbę Skarbową o uwzględnienie podania, ewentualnie prosi o rewizję koncesyj posiadanych przez osoby nieuprzywilejowane dla uzyskania wakansu. Co do protokółu z dn. 4.8 1927 r. w sprawie otwarcia nowego miejsca sprzedaży napojów alkoholowych w Sielcu, gm. Rakołupy Komisja Wojewódzka postanowiła uchwałę Komisji Powiatowej zatwierdzić, o ile przez to nie ulegnie zwiększeniu ogólna ilość miejsc sprzedaży jaka była w r. 1920.

Garwolin. 4) Protokóły Garwolińskiej Komisji jeden z dn. 7.3 1927 r., oraz drugi z dn. 13.8.1927 r. przyjęto do wiadomości.

Janów Lubelski. 5) Protokół Janowskiej Komisji z dn. 20.7 1927 r. przyjęto do wiadomości.

Protokół z dn. 10.9 1927 r. P. 2) co do pozostawienia na rok 1928 takiej samej ilości miejsc sprzedaży, jaka była w roku bieżącym, zatwierdzić. Pozostałe punkty przyjąć do wiadomości, a co do p. 4 postanowiono poprzeć przed Izbą Skarbową prośbę Janowskiej Komisji Powiatowej o cofnięcie Mordce Libermanowi świadectwa akcyzowego na wyszynk piwa w lokalu, mieszczącym się na Rynku Nr. 2 ze względu na bliskie sąsiedztwo z Kościołem Parafjalnym, a tem samem obrazę uczuć religijnych ludności katolickiej zwłaszcza, iż stwierdzono, że Liberman pozwala w swojej piwiarni gościom także na nielegalne spożywanie wódki.

Protokół z dn. 5 października 1927 r. przyjąć do wiadomości.

Krasnystaw. 6) co do protokółu Krasnostawskiej Komisji z dn. 25.5 1927 r. punkt 1) w sprawie utworzenia nowego punktu sprzedaży w Siennicy Różanej zatwierdzić, o ile ogólna ilość miejsc sprzedaży nie przekroczy ilości z r. 1920; pozostałe przyjąć do wiadomości. Protokóły z dn. 28.7 1928 r., oraz z d. 25.8 1927 r. przyjąć do wiadomości. Protokół z dn. 28.9 1927 r. p. 1 co do pozostawienia bez zmiany ogólnej ilości miejsc sprzedaży w liczbie 43 z tem, że należy zredukować skład wódek w Zółkiewce i przenieść go do Fajsławic, zatwierdzić; pozostałe przyjąć do wiadomości.

Lubartów. 7) Rozpatrując podanie Magistratu m. Łęcznej o utworzenie w Łęcznej chrześcijańskiej restauracji z wyszynkiem i nadanie jej inwalidzie wojennemu Antoniemu Kopczyńskiemu, Komisja postanowiła przychylić się do wniosku Magistratu co do otwarcia restauracji w Łęcznej, co zaś do kandydatury Kopczyńskiego na otrzymanie tej koncesji, to sprawa ta należy do wyłącznej kompetencji Izby Skarbowej, którą Komisja może jedynie prosić o uwzględnienie tej kandydatury.

W związku z powyższą sprawą Komisja prosi Pana Wojewodę o wydanie zarządzenia, by sprawy przedkładane Komisji były odrazu należycie przygotowane, jak również, by wszystkie protokóły posiedzeń Komisyj powiatowych były przesyłane do Wojewódzkiej Komisji, która np. protokółu Lubartowskiej Komisji Powiatowej z dn. 10.3 1927 r. nie otrzymała.

Lublin. 8) Co do protokółu Lubelskiej Komisji z dn. 7.11 1927 r. uchwałę w sprawie zostawienia bez zmiany ilości miejsc sprzedaży, jaka była w rb. za wyjątkiem gm. Piaski, gdzie postanowiono skasować jedno miejsce sprzedaży, zatwierdzić; pozostałe przyjąć do wiadomości.

Puławy. 9) Protokół Puławskiej Komisji z dn. 10.6 1927 r. co do punktów 1 i 2 zwrócić uwagę Komisji, że sprawy wynikające ze stosowania przepisów art. 6 ustawy z dn. 23.4 1920 r. określających warunki sytuacyjne, którym powinny odpowiadać miejsca sprzedaży napojów alkoholowych w miastach i we wsiach, nie podlegają kompetencji Komisji w myśl wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dn. 21 grudnia 1925 r. L: 1435/24, lecz należą do właściwości władz administracyjnych. Pozostałe punkty przyjąć do wiadomości.

Radzyń 10) Co do protokółu Radzyńskiej Komisji z dn. 10.10 1927 r. ilość i rozmieszczenie miejsc sprzedaży zatwierdzić o ile ogólna ilość nie przekracza ilości z r. 1920. Prośbę Klubu Towarzyskiego o nadanie mu koncesji na bufet z prawem wyszynku poprzeć. Pozostałe punkty przyjąć do wiadomości. Przytem wobec spóźnionego terminu posiedzenia Komisji, które odbyło się dopiero 10 października 1927 r. Komisja prosi Pana Wojewodę o wydanie zarządzenia, by na przyszłość terminy ustanowione w § 7 regulaminu Komisyj do walki z alkoholizmem z dn. 5.9 1927 r. (M. P. Nr. 218 poz. 147), były ściśle przestrzegane.

Siedlce. 11) Co do protokółu Siedleckiej Komisji z dn. 16.9 1927 r. Punkt 79 w sprawie utworzenia miejsca sprzedaży we wsi Olszycu zatwierdzić. Pozostałe punkty przyjąć do wiadomości.

Sokołów. 12) Co do protokółu Sokołowskiej Komisji z dn, 27.10 1927 r. wytknąć spóźniony termin powzięcia uchwał co do rozmieszczenia i ilości miejsc sprzedaży. Plan rozmieszczenia zatwierdzić o ile ilość miejsc nie przekracza ilości z r. 1920.

Tomaszów. 13) W sprawie podania małż. Ilcewiczów o otwarcie jeszcze jednego miejsca sprzedaży w Tomaszowie Lub. popartego decyzją Tomaszowskiej Komisji z dn. 5.6 1927 r. Komisja uchwaliła decyzję tę zatwierdzić, o ile nie spowoduje to zwiększenia ogólnej ilości miejsc sprzedaży, jaka była w r. 1920 jednak zwraca uwagę na niewłaściwe załatwienie tej sprawy przez Komisję Powiatową, gdyż wobec decyzji Wojewódzkiej Komisji z dn. 22.7 1927 r. należało rozpatrzeć ją ponownie i powziąć

nową uchwałę w związku z planem rozmieszczenia miejsc sprzedaży na rok 1928.

Włodawa. 14) Co do protokółu Włodawskiej Komisji z dn. 6.9 1927 r. w sprawie punktu pierwszego postanowiono zwrócić uwagę na niewłaściwą redakcję protokółu, z której niepodobna wnioskować o słuszności uchwały, wobec nieprzytoczenia przedmiotów rozpatrywanych podań i motywów uchwały. Punkty II i III przyjąć do wiadomości.

15) W czasie dyskusji nad protokółami powiatowych Komisyj P. **Nacz. Witwicki** zwrócił uwagę na niewłaściwość rozpatrywania przez niektóre komisje podań i decydowania w sprawach przyznania koncesyj poszczególnym osobom, gdyż udzielanie koncesyj należy do kompetencji Izby Skarbowej.

Następnie Komisja uchwaliła polecić komisjom powiatowym, żeby wyciągi z protokółów, zawierające uchwały dotyczące poszczególnych gmin były przesyłane odnośnym urzędom gminnym w celu odczytania ich na Zebraniach Gminnych, aby zawiadomić ludność o tych uchwałach i dać jej możność wypowiedzenia się w tych sprawach. Dalej zwrócono uwagę, że niektóre uchwały komisyj nie są dostatecznie umotywowane, przez co Komisja Wojewódzka jest pozbawiona możności powzięcia ostatecznej decyzji.

P. **Nacz. Grużewski** zaznacza, że w sprawie tej będą wydane odpowiednie zarządzenia, by na przyszłość Starostowie przedstawiali sprawy należycie przygotowane.

Pan **Wojewoda** zawiadamia, że protokóły Komisji Wojewódzkiej będą ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Woj. Lub. ażeby ogół był poinformowany o pracach i decyzjach Komisji.

Wobec niemożności powzięcia ostatecznych konkretnych uchwał w sprawie ustalenia ilości i rozmieszczenia punktów sprzedaży z powodu braku danych co do ilości miejsc sprzedaży w r. 1920 proponuje odłożyć ostateczną decyzję do następnego posiedzenia Komisji, które będzie zwołane na 15 listopada b. r. z tem, że sekretarz Komisji w porozumieniu z referentem do spraw koncesyjnych w Izbie Skarbowej p. Hańskim przygotuje na to posiedzenie wykaz miejsc sprzedaży istniejących w r. 1920 i w r. 1927. Dopiero na podstawie tych danych Komisja poweźmie ostateczne decyzje.

III.

Rozpatrzono szereg odwołań w 20 sprawach karnych, co do których opinje Komisji zostały odnotowane na poszczególnych aktach, przyczem Komisja opowiedziała się za zatwierdzeniem 16 orzeczeń skazujących 20 osób na kary grzywny od 5 do 100 zł. z zamianą w razie nieściągalności na areszt od 1 do 15 dni, za uchyleniem 1 orzeczenia dla braku dowodów winy, za uzupełnieniem w 1 sprawie dochodzenia, oraz za zamianą w 2 sprawach kary bezwzględnego aresztu na grzywny.

IV.

P. Inż. Korczyński zwraca uwagę na to, że koncesjonarjusze, którzy otrzymują koncesję, jako osoby uprzywilejowane, częstokroć poddzierżawiają swoje koncesje zawodowym szynkarzom, którzy przyczyniają się do rozpijania ludności i wobec tego stawia wniosek, by się zwrócić do Izby Skarbowej z prośbą, ażeby nie pozwalała na takie wydzierżawianie koncesyj jako sprzeczne z intencją ustawodawcy.

P. Nacz. Witwicki wyjaśnia, że poddzierżawianie koncesyj jest bezwzględnie wzbronione i powoduje cofnięcie koncesji. Jednakże w praktyce przestrzeganie tego przepisu jest utrudnione, gdyż nie wszystkie takie wypadki dochodzą do wiadomości Izby, a przytem większość osób, należących do kategorji uprzywilejowanych częstokroć zupełnie niezdolnych do pracy, nie posiada dostatecznych kapitałów do wykonywania koncesyj i jest zmuszona do finansowania interesu przez ukrytych spólników, na co Izba patrzy przez palce, o ile koncesjonarjusz sam wykonuje koncesję i ponosi za nią odpowiedzialność przed Izbą Skarbową.

P. **Inż. Korczyński** zapytuje, czy Komisja może rozwijać samodzielną inicjatywę w sprawie zwalczania alkoholizmu, poza rozpatrywaniem spraw koncesyjnych i karnych, które są niewystarczające w walce z tem złem.

P. **Dr. Kujawski** przyznaje, że Komisja do Walki z Alkoholizmem nosi niesłusznie takę nazwę, gdyż zadania zakreślone jej rozporządzeniem i regulaminem Ministra Zdrowia Publicznego mało mają wspólnego z rzeczywistą walką z alkoholizmem, do której są powołane organizacje i towarzystwa społeczne, mogące w tym kierunku rozwinąć odpowiednią akcję.

P. **Dr. Grużewski** zwraca uwagę, że jednak komisje mogą do pewnego stopnia zwalczać alkoholizm drogą stosowania represyj za przekroczenia ustawy przeciwalkoholowej, przyczem zaznacza, że Lubelski Urząd Wojewódzki pierwszy wprowadził wymiar kar za opilstwo w drodze doraźnych mandatów karnych, które bywają stosowane dopiero po wytrzeźwieniu w areszcie policyjnym,

P. **inż. Korczyński** wyraża wątpliwość co do skuteczności walki ze strony organów bezpieczeństwa publicznego drogą (samych tylko represyj, wobec nader pobłażliwego tolerowania) zakazu przedświątecznego wyszynku przez podawanie alkoholu w filiżankach i szklankach.

Na tem zakończono obrady o godz. 13.45.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Komisji do walki
z alkoholizmem
(—) *A. Remiszewski.*

340.

Komunikat urzędowy w przedmiocie zwolnienia drobnych zakładów przemysłowych od obowiązku przedkładania do Głównego Urzędu Statystycznego specjalnych sprawozdań o stanie zatrudnienia w okresach półrocznych i rocznych, oraz w przedmiocie obowiązku zakładów przemysłowych przekładania sprawozdań przemysłowych.

W związku z przystąpieniem przez Główny Urząd Statystyczny w b. r. na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17/VI b. r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 63 poz. 558) do badań nad statystyką przemysłową, którym to badaniom będą podlegały na podstawie powyższego rozporządzenia, raz do roku wszystkie zakłady przemysłowe, które w roku sprawozdawczym zatrudniały chociażby przejściowo 5-ciu lub więcej ro-

botników lub dla których wykupiono na rok sprawozdawczy świadectwa przemysłowe od I-ej do VII-ej kategorji włącznie, Główny Urząd Statystycznie nie będzie nadal żądał przedkładania przez drobne zakłady (zatrudniające poniżej 20 robotników lub specjalnie nie wyznaczone) specjalnych sprawozdań o stanie zatrudnienia (w myśl pisma Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 4/III.1926 r. Nr. VII-203/26 punkt 1 drobne zakłady miały przedkładać sprawozdania o stanie zatrudnienia w okresach półrocznych i rocznych — grupa II i III). Formularze przeznaczone do badań nad statystyką przemysłową będą zawierały również pytania dotyczące stanu zatrudnienia, w ten sposób obowiązek przedkładania Urzędowi raz do roku danych o zatrudnieniu przez drobne zakłady będzie wykonywany na podstawie powyższego rozporządzenia i łącznie ze sprawozdaniem o statystyce przemysłowej.

Wobec powyższego zawiadamiam pp. Starostów oraz zainteresowane zakłady przemysłowe: 1) o obowiązku, na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17.VI 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 63 poz. 558) o statystyce przemysłowej, przedkładania raz do roku Głównemu Urzędowi Statystycznemu sprawozdań dotyczących statystyki przemysłowej przez wszystkie zakłady wymienione w powyższem rozporządzeniu, 2) o zwolnienie zakładów drobnych, zatrudniających poniżej 20 rob. lub specjalnie niewyznaczonych (o którym mowa w piśmie tutejszym do Pana Wojewody z dnia 4.III 1926 r. Nr. VII 203/26 grupa II i III) z obowiązkiem przedkładania specjalnych półrocznych i rocznych sprawozdań o statystyce stanu zatrudnienia, 3) że wobec powyższego zakłady przemysłowe obowiązane są do przedkładania następujących sprawozdań statystycznych; a) wszystkie zakłady przemysłowe, które w roku sprawozdawczym zatrudniały chociażby przejściowo 5-ciu lub więcej robotników lub dla których wykupiono na rok sprawozdawczy świadectwa przemysłowe od I do VII-ej kategorji włącznie na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów o statystyce przemysłowej z dnia 17.VI 1927 roku (Dz. Ust. R. P. Nr. 63 poz. 558) są obowiązane do przedkładania Głównemu Urzędowi Statystycznemu sprawozdań o statystyce przemysłowej raz do roku, b) ponadto zaś wszystkie zakłady przemysłowe zatrudniające normalnie 20 lub więcej robotników, lub specjalnie wyznaczone przez Główny Urząd Statystyczny, na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6.II 1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 12 poz. 108) oraz noweli z dnia 7.VI 1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 48 poz. 427) o statystyce stanu zatrudnienia, są obowiązane wysyłać Głównemu Urzędowi Statystycznemu co miesiąc sprawozdania o stanie zatrudnienia w terminie najpóźniej do dnia 5-go następnego miesiąca za miesiąc sprawozdawczy, oraz odpis tego sprawozdania do właściwego Wojewódzkiego Urzędu Przemysłowego, również w powyższym terminie, 4) że kwestjonarjusze o statystyce przemysłowej rozsyłać będzie Główny Urząd Statystyczny bezpośrednio do poszczególnych zakładów w jednym egzemplarzu, przeznaczonym dla Głównego Urzędu Statystycznego.

W razie nieotrzymania kwestjonarjusza z Głównego Urzędu Statystycznego, każdy zakład winien zwrócić się do Głównego Urzędu Statystycznego, o nadesłanie kwestjonarjusza. Terminy przedkładania sprawozdań o statystyce przemysłowej będą podane do wiadomości specjalnym pismem przez Główny Statystyczny.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału Przemysłowego

Inż. T. Kryński.

341.

Monografja powiatu Biłgorajskiego.

Referat wygłoszony przez Starostę Biłgorajskiego Ignacego Bobka na Zjeździe Samorządowym Członków Rad Gminnych i Sejmiku w Biłgoraju w dniu 20 października 1927 r.

WSTĘP.

Poznanie własnego kraju, znajomość ziemi, którą zamieszkujemy, która jest ziemią naszych dziadów, która będzie kolebką naszych dzieci, którą orząc w znojnym trudzie uważamy za naszą żywicielkę, jest nie tylko rzeczą uczucia, lecz jest obowiązkiem, dzięki któremu możemy doskonalić naszą gospodarkę, tak prywatną, jak i społeczną, możemy porównywać warunki naszej pracy z pracami sąsiednich powiatów, możemy pracować planowo, rozumnie i użytecznie. Niestety dzieje ziemi Biłgorajskiej są niemal zupełnie nieznane, a ogół mieszkańców nie wie nawet tych rzeczy, nie zna tych cyfr, które dotyczą dzisiejszej doby i życia. Jak dalece brak danych o powiecie Biłgorajskim świadczy to, że nie mogłem znaleźć daty powstania powiatu, w materjałach urzędowych.

Niechże w pracy społecznej nowych działaczy samorządowych tych trochę cyfr i wiadomości przyczyni się do pożytecznych wyników i niechaj wzbudzi chęć poznania ziemi ojczystej w myśl pięknych słów Wincentego Pola.

I. POŁOŻENIE, OBSZAR, LUDNOŚĆ POWIATU BIŁGORAJSKIEGO.

Powiat Biłgorajski położony jest w samym południowym zakątku Województwa Lubelskiego, utworzony został w 1867 r. z trzynastu gmin dawnego powiatu Zamojskiego. Graniczy od północy z powiatem Krasnystawskim i Zamojskim, od wschodu z powiatem Tomaszowskim, od południa z powiatem Cieszanowskim, Łańcuckim, Jarosławskim i Niskim (Wojew. Lwowskiego) i od zachodu z powiatem Janowskim.

Przestrzeń ogólna ziemi 1.708 km.^{2} (według tablic statystycznych Weinfelda). Biorąc pod uwagę ziemię podlegającą podatkowi gruntowemu obszar ogólny jej wynosi 1591,66 km.^{2} w czem roli 774,89, łąk 147,03 km.^{2}, pastwisk 62,54 km.^{2}, lasów 561,47 km^2, nieużytków 45,73 km^2. Ilość samodzielnych gospodarstw rolnych: poniżej 15 ha — 19048, od 15 do 150 ha — 24, ponad 150 ha — 6. Powierzchnia użytków rolnych, podlegających podatkowi gruntowemu dla płatników do 15 ha — 85844,5 ha, od 15 do 150 — 709 ha, powyżej 150 ha 47,425 ha (nieużytków i lasów państwowych i ziemi kościelnej nie wliczono).

Pod względem własności większa własność zajmuje 118.998 morgów i mniejsza własność 158,492 morgi. Większą własność stanowią głównie dobra Ordynacji Zamojskiej, zajmujące w powiecie 110.941

morgów, na pozostałe 8.057 morgów większej własności składają się 6 folwarków, a to Tarnowola, gminy Aleksandrów — 1021 mg., Zary, gm. Frampol — 1001 mg., Abramów, gm. Goraj — 941 mg., Radzięcin, gm. Goraj — 223 mg., Podolszynka Plebańska, gm. Krzeszów — 208 mg., Stępniówka, gm. Puszcza Solska — 320 mg.

W dobrach Ordynacji Zamojskiej rozróżniamy: gruntów I klasy (pod budynkami, ogrodami i t. p.) 855 morgów, gruntów II klasy — ziemia orna — 14.299 morgów, gruntów III klasy — łąki dwukośne—483 mg., gruntów IV klasy — łąki jednokośne — 4.080 mg., gruntów V klasy — lasy — 91.067 mg.

Gleba powiatu przeważnie piaszczysta, częściowo gliniasta, a tylko w południowych częściach powiatu lepsza (bielice, lösy). Lasy ogółem zajmują około połowy powierzchni powiatu z łąkami mokremi i nieużytkami. Zebrane przez Wydział Powiatowy 1927 r. dane wykazują 10.264 mg. nieużytków włościańskich nie licząc dużej przestrzeni nieużytków Ordynacji Zamojskiej. To też Sejmik za jedno z ważniejszych swych zadań winien uznać zalesienie nieużytków, która to akcja w 1926 r. dała nam już 20 ha zalesionych nieużytków w powiecie bez najmniejszego wkładu ze strony właścicieli, uzyskaliśmy bowiem na ten cel dotację rządową w kwocie 5.000 zł.

Jak wydatnie rozwija się powyższa akcja na terenie województwa Lubelskiego, świadczą o tem poniżej przytoczone cyfry:

W powiecie Garwolińskim zalesiono w r. 1925 i 1926 — 70 ha, subwencji rządowej przyznano 7.000 złotych, w roku 1927 zalesiono 154 ha, subwencji przyznano 5.000 zł.

W powiecie Siedleckim zalesiono w r. 1925-26 50 ha, subwencji przyznano 8.000 zł., w r. 1927 zalesiono 112 ha, subwencji przyznano 12.345 zł.

W powiecie Sokołowskim zalesiono w r. 1925 i 1926 — 53 ha, subwencji przyznano 6.000 zł., w 1927 r. zalesiono 67 ha własnymi środkami.

W powiecie Węgrowskim zalesiono na wiosnę w 1927 r. 30 ha, subwencji przyznano 5,000 zł.

W powiecie Lubartowskim zalesiono 20 ha, subwencji przyznano 5,000 zł.

W powiecie Puławskim w 1925-26 r. zalesiono 15 ha. Ogółem w 1925 i 1926 r. zalesiono na terenie Województwa 232 ha, zaś w 1927 r. 494,3 ha.

Gdy akcja powyższa zostanie zrozumiana przez jaknajszerszy ogół, nietylko przez czynniki rządowe i samorządowe, to bezwątpienia rezultaty będą bardziej wydatne, również w naszym powiecie, gdzie nieużytków tak wiele, a dobrej gleby tak mało.

Powiat Biłgorajski obejmuje jedną gminę miejską i 15 gmin wiejskich, w czem 1 miasto Biłgoraj, 5 osad: Frampol, Goraj, Józefów, Krzeszów i Tarnogród, 200 wsi i 45 folwarków,

Zebrane w kwietniu 1927 r. cyfry wykazują, że w pow. Biłgorajskim zamieszkuje 128.970 mieszkańców. Według tablic statystycznych dr. I. Weinfelda (za 1925 r. i 1926 r.) powiat Biłgorajski w 1911 roku liczył 121.000 mieszkańców, na 1 klm.^{2} przypadało 53 osoby. W roku 1921 powiat liczył tylko 100,000 mieszkańców, ubyło więc 21,000 osób wskutek wojny. Na 100 mężczyzn w 1911 r. przypadało 103 kobiet, w r. 1921 — 109 kobiet na 100 mężczyzn. Pod względem wyznania w 1921 r. w powiecie było 73 procent katolików, 10 proc. żydów i 17 proc. prawosławnych. Pod względem narodowości Polaków 78 proc., Żydów 8 proc. i Rusinów 14 proc. Ostatniemi laty wskutek powrotu z Rosji około 3.000 prawosławnych, zaliczających się przeważnie do narodowości ruskiej stosunek na korzyść tej narodowości nieznacznie się powiększył, natomiast pod względem wyznania nie wywołał znaczniejszej zmiany, ponieważ w międzyczasie wielu wyznawców prawosławia przeszło do sekt. Przed kilku dniami ukazała się książka profesora dr. K. W. Kumanieckiego (b, ministra) p. t. „Czasy Lubelskie", w której podaje, że w czasie spisu ludności przez okupantów w 1916 roku w pow. Biłgorajskim 5.984 mieszkańców zapisało się jako prawosławnych, z pośród tych jednak za język ojczysty polski podało 3.114 osób, za rosyjski 2.508 i za ruski 362. Obserwacja stosunków w powiecie obecnie panujących oraz informacje ze szkół dowodzą, że ludność prawosławna w coraz wyższym stopniu uświadamia swą przynależność do narodowości polskiej i że poprzednio wykazywane duże cyfry statystyczne narodowości rosyjskiej względnie ruskiej (bowiem ukrainizmu w tut. powiecie z małymi wyjątkami ogół nie zna i nie rozeznaje) były tendencyjne i nieprawdziwe.

II. HISTORYCZNE WIADOMOŚCI O POWIECIE BIŁGORAJSKIM

znajdujemy w bardzo dawnych kronikach. Miasto Biłgoraj, licząc obecnie 7.638 mieszkańców założone zostało w 1578 r. przez Adama z Goraja Gorajskiego, a król Stefan Batory nadając miastu prawa magdebuskie, ustanowił 3 jarmarki i uwolnił mieszczan na lat 8 od opłaty szosu i innych podatków. Obecny kościół parafjalny ufundował późniejszy dziedzic Marcin Leopold Szczuka w XVII wieku. Przed kościołem stoi dotąd słup z ciosowego kamienia z wyrytym rokiem 1699 wystawiony według podania przez dyssydentów. Po Szczuce byli dziedzicami Biłgoraja około 1747 r. Eustachy Potocki i jego żona Marja z Kąckich, a w r. 1781 Jan Potocki, za którego znajdowało się w mieście 368 domów. Do dziś dnia przechowały się w Biłgoraju 2 domy charakteru tatarskiego, wskazujące pochodzenie od tatarów, którzy przez Goraja zostali w walkach na miejscu, gdzie się obecnie Biłgoraj znajduje pobici (Bił—Goraj), — a jeńcy niektórzy zamieszkali w założonym mieście stąd swoją nazwę Biłgoraj wywodzącym. Kronikarz „Starożytnej Polski" opisuje mieszkańców Biłgoraja, „iż są budowy silnej i pięknych kształtów ciała, a nawet ubiorem swoim różnią się cośkolwiek od innych mieszkańców miast w kraju". — Z aktów fundacji Ordynacji Zamojskiej przez hetmana W. i Kanclerza Jana Zamojskiego założonej w 1569 r. dowiadujemy się, że istniały już wówczas i do Ordynacji Zamojskiej zostały wcielone miasto Tarnogród miejscowości Krzeszów, Zamch ze wsią Zamch (wówczas do ziemi Przemyskiej należące); Dzwola, Kocudza i Józefów, Pardysówka, Majdan, Olchowiec, Borowiec, Obsza, Babie, Łukowa z sąsiedniemi wsiami Potok, Lipiny, Bystra, Huta Krzeszowska, Sieraków, Księżpol, Zynie, Majdan Księżpolski, Brodziaki, Bidaczów, Dąbrowica, Sól, Chmielek, Rakówka, Zawadka, Bukowina, Bononja, Hosznia i inne. Tarnogród założył podstarosta Krzeszowski Florjan Słamka z polecenia króla Zygmunta Augusta w 1567 r., a od r. 1588 należy do Jana Zamoyskiego. Słamkę mianował król wójtem dziedzicznym, uposażył sześcioma łanami, polecił wystawić łaźnię, ustanowił opłaty na szpital i zobowiązał wójtów, aby na każdą wyprawę

wojenną stawili się na wzór szlachty krajowej, w końcu nadał miastu prawa magdeburskie. W 1569 roku „chcąc uchronić chrześcjan od niewiernych żydów jako od zarazy dotkniętych owiec „zabronił żydom sadowić się i mieć posiadłości w mieście Tarnogrodzie i jego okręgu. Dla ćwiczenia się młodzieży w rzemiośle wojennym nadał miastu grunta na założenie strzelnicy i na wybudowanie prochowni oraz pozwolił im założyć staw dla zachęcenia wybudowania warowni. Król Stefan Batory w 1580 r, pozwolił żydom osiedlać się i handlować w Tarnogrodzie. Rozłożone po kraju wojska saskie, nieznośnie obywateli uciskając spowodowały, że „dla zaradzenia przeto powszechnej klęsce, zabrawszy niektóre Województwa małopolskie do Tarnogrodu, zawiązały 26 listopada 1715 roku Generalną Stanów Rzpltej konfederację przeciw Sasom (stąd konfederacją tarnogrodzką zwaną) jako publicznym nieprzyjaciołom". I tak trafem, owo nieznaczne i mniej wiadome miejsce, stało się tak szczęśliwe, że tam o tak wielkim, w potomne wieki chwalebnem dziele rada była". Marszałkiem związku, obrany został Stan. Ledóchowski Podkomorzy krzemieniecki. Miasteczko to na pograniczu W-twa Bełzkiego leżące, z drzewa zabudowane, ma obszerny rynek i piękny murowany kościół. Głośne były jarmarki tutejsze na płody gospodarskie i sprzedażą miodu praśnego, chrześcijanie trudnią się uprawą roli i wyrabianiem prostego płótna. Głębokie ze wszech stron wąwozy, prowadzą do miasta żydami przepełnionego". Krzeszów w 1588 r. król Zygmunt III nagradzając Jana Zamoyskiego Kanclerza i Hetmana W. za jego zasługi nadał mu zamieniając na miasto. Władysław IV w 1641 r. nadał przywileje miastu i zatwierdził cechy i ustanowił 2 jarmarki. Król August III w 1743 r. w akcie dla miasta Krzeszowa w ziemi Przemyskiej wyraża się, że jest tam port ze spichlerzami". Kościół wzniesiony w XVI wieku, a po zniszczeniu powstał drewniany w 1728 r. Goraj dawniej Lada zwany, istniał jako zamek w XIII wieku—dawne gniazdo znakomitego rodu Gorajskich. Otrzymał go Dymitr vice-Podskarbi Królestwa Polskiego od króla Ludwika Węgierskiego. W 1398 r. za króla Władysława Jagiełły Goraj należący wówczas do Sandomierskiego województwa został wyniesiony do rzędu miast. W 1508 r. król Zygmunt I miasto Goraj wówczas dziedzictwo Nikołaja Firleja z Dąbrowicy wojewody Lubelskiego, przez wzgląd na jego zasługi przeniósł z prawa polskiego na magdeburskie. Król Zygmunt August a potem Zygmunt III zatwierdzili przywileje i jarmarki w Goraju. Dymitr Gorajski ufundował tu w 1379 r. kościół, zaś inny kościół drewniany zbudowano w 1520 r. do którego kościół Radziecki, zborem kalwińskim będący przyłączono.

Mieszczanie wówczas już trudnili się wyrobem płócien i grubego sukna, a później wyprawą skór i szewctwem. Józefów był dawniej wsią, Majdan zwaną, gdzie w 1723 r. Tomasz Zamoyski założył kościół a w 1726 r. założył miasto Józefów „małe zupełnie drewniane w piaszczystej okolicy samemi żydami zapełnione, którzy tu mają bardzo czynną drukarnię hebrajską i z niewiększą połową mieszkańców się utrzymuje". (Starożytna polska pod względem historycznym, geograficznym i statystycznym opisana przez Michała Balińskiego i Tymoteusza Lipińskiego Warszawa 1886). O Frampolu znajdujemy wzmiankę, jako miasteczku w powiecie Urzędowskim w 1707 r. przez niemca Franciszka Butlera założonem. Przy pierwszym rozbiorze Polski 1792 r. ziemie obecnego powiatu Biłgorajskiego przypadły Austrji. Po wojnie z Austrją w 1809 r. cały teren od Zamościa po San wcielono do Księstwa Warszawskiego, a od następnego rozbioru Polski przeszedłszy pod zabór rosyjski pozostały pod nim aż do wojny światowej, ziemie Biłgorajskie. W dobie powstania styczniowego powiat Biłgorajski również się zaznaczył walkami pod Józefowem (partja Gramowskiego) koło Biszczy (partja Czechowskiego) i innych miejscowościach, a wzmianki o tem znajdujemy we „Wspomnieniach Stanisława Dekańskiego, który szczegółowo opisuje walki w Józefowskiem, o tem jak zbierali się powstańcy w osadzie leśnej Kozaki jak byli wspomagani przez ludność okoliczną, kryjąc się w głębokich lasach. Pisze o tem także Jan Riabinin w książce p. t. „Lublin i lubelskie w przededniu powstania styczniowego. Pamiątek i zabytków historycznych posiadamy w powiecie sporo. W Zamchu dziś już nieistniejący zamek z 1579 r. (gdzie Stanisław Zamoyski był starostą) wsławiony utworem wielkiego poety Jana Kochanowskiego „Dryas Zamochska". W Kętach, gminy Frampol piękny pałac stylowy z XVII wieku jeszcze zachowany, który obecnie będzie odnowiony i zamieniony na szkołę. W Rożnówce pod Biłgorajem pałac z XVIII wieku (zniszczony), obok którego znajduje się pamiątkowy kamień na którym spoczywał wódz legjonów Generał Dąbrowski.

Mogiły powstańców oznaczonych krzyżem na drodze do Krzeszowa i Frampola, starych kaplic, oraz wiele pięknych kościołów, posiadających stare i cenne zabytki nie sposób tutaj wyliczać. Opiekę nad nimi roztoczył obecnie zawiązany w Biłgoraju komitet Opieki nad Zabytkami Kultury i Sztuki, który powinien znaleźć pomoc i poparcie samorządu.

III. ROLNICTWO. PRZEMYSŁ, HANDEL I INSTYTUCJE KREDYTOWE.

Ludność powiatu trudni się przeważnie rolnictwem, przeważa uprawa zbóż i okopowych, jednak z uwagi na złe gleby powiat nie produkuje zboża na wywóz, a nawet musi je sprowadzać z sąsiednich powiatów. Akcja meljoracji dotychczas nie była prowadzoną, obecni powoli wchodzi w fazę realizacji. Nieużytki o których przedtem była mowa zalesia się sosną, oraz sadzi wiklinę koszykarską głównie na brzegach rzek, oraz na piaskach. Komasacja wymagana jest w 73 wsiach. Ustalono obszar scalenia w 2-ch wsiach Bukowinię 1956 ha i Zagrody Naklickie 155 ha, zaprojektowano scalenie we wsi Podlesie 89 ha, zgłoszono do scalenia osadę Goraj 1120 ha i wieś Górecko Stare 830 ha. Parcelacja, poza wymienionemi poprzednio 4343 morgami ziemi Ordynackiej z parcelacji nabytej przez włościan przeprowadzona była w folwarku Łazów 600 ha, 12 objektów pocerkiewnych 500 ha. Zaprojektowano do parcelacji z dóbr Ordynacji Zamojskiej 4.000 ha. Likwidacja serwitutów z których korzysta 126 wsi, przeprowadzoną została drogą dobrowolnych układów z Ordynacją Zamojskich przez 78 wsi. Pozostaje do zlikwidowania 48 wsi. W ten sposób stan posiadania ziemi zmieni się bardzo znacznie na korzyść włościan. Hodowla bydła rozwinięta słabo, hodowla koni i nierogacizny w ostatnich czasach wykazuje wogóle znaczną poprawę. Według ostatnio zebranych danych posiadamy w powiecie 16.326 koni, 36.178 sztuk by-

dla rogatego, 3.343 owiec, 104 kóz, 15.236 świń, 99075 sztuk drobiu i 385 mórg gospodarstw rybnych. Z powiatów eksportuje się stale bardzo znaczna ilość jaj, których cyfry trudno ustalić. Innych spraw dotychczas rolnictwa nie poruszam, gdyż będą one przedmiotem oddzielnego referatu. Nadmienić mi wypada jeszcze o typowym dla powiatu koniku biłgorajskim, nad którym u nas przeprowadza badania prof. dr. Vetulani z Poznania, zalecający bardzo hodowlę tego konia.

W południowo-zachodniej części tego powiatu rozwinięte jest trochę sadownictwo. Ogromne bogactwo jakie w powiecie stanowią lasy, z powodu nienależycie ujętej eksplotacji tychże nie przysparzają ludności tych dochodów które powinny przy racjonalnem ujęciu tej dziedziny wpłynąć. Przemysł słabo rozwinięty. Najwięcej istnieje przedsiębiorstw przemysłu drzewnego, sitarstwo i tkactwo. Na terenie powiatu jest 12 tartaków 1 gorzelnia, 15 młynów wodnych, 3 młyny parowe, 4 cegielnie, 2 wapniarnie, 1 fabryka tkacka (we Frampolu nieczynna) i 1 międlarnia spółdzielcza świeżo założona w Biłgoraju. Handel słaby bardzo W powiecie istnieje przedsiębiorstw przemysłowych zatrudniających ponad 15 robotników (kat. V)—4, przedsiębiorstw przemysłowych zatrudniających ponad 9 do 15 robotników (kat. VI)—9, ponad 4 do 19 (kat. VII)—33, od 1 do 4 (kat. VIII)—328. Handel: przedsiębiorstw handlu detalicznego i specjalnego (wódki, maszyny rolnicze) kat. II—23, przedsiębiorstw handlu drobnego (kat. III) —657. Przedsiębiorstw handlu drobnego w budkach, na straganach i skupy produktów gosp. wiejskich pakuł, jaj i t. p. kat. IV—670. Spółdzielczość rozwija się słabo aczkolwiek ma duże pole. Ludność Biłgoraja trudni się wyrobem sit z końskiego włosia i łubów. Przemysł sitarski bierze początek od XVIII wieku i najkorzystniejszem miejscem jego zbytu w czasach przedwojennych była Rosja. Kobiety trudniły się wyrobem sit na miejscu — mężczyźni zaś sprzedażą po wszystkich niemal miastach Rosji. O rozmiarach przemysłu sitarskiego mogą posłużyć dane statystyczne z roku 1873, w którym to czasie przygotowano 1.450.000 sit na ogólną sumę 150.000 rubli. Przewrót w Rosji i wojna spowodowały upadek przemysłu sitarskiego. Obecnie przemysł ten zaczyna się rozwijać dzięki zbytowi jakim jest Rumunja (Bessarabja). Handel hurtowny sitami jest w rękach kilku zamożniejszych żydów. Celem uniezależnienia się od tych hurtowników zawiązano w Biłgoraju Stowarzyszenie Sitarzy, Łubiarzy i oprawiaczy. Członkami Stowarzyszenia są robotnicy polscy, jednakże ze względu na brak kapitału oraz kredytu, Stowarzyszenie to nie może należycie się rozwijać i działać na szerszą skalę. W ostatnim roku obrót sitarzy chrześcjan wynosił 30.000 złotych zaś sitarzy żydów, którzy tę dziedzinę już bardzo silnie opanowali wynosił blisko 300.000 zł. Przemysł tkacki rozwija się głównie w osadzie Frampol, gdzie tkacze zrzeszeni są w spółdzielnię, oraz przy Szkole Rolniczej w Teodorówce również przez spółdzielnię.

Dziedziny przemysłu drobnego jako przemysł ludowy zostały przez Sejmik Powiatowy w 1926 roku ujęte w organizację przy poparciu Towarzystwa Popierania Przemysłu Ludowego w Warszawie oraz Pana Wojewody Lubelskiego. Dzięki akcji Sejmiku w powiecie Biłgorajskim rozwija się przemysł tkacki, trykotarstwo ręczne i ceramika, nadto stolarstwo, koszykarstwo i wkrótce galanterja drzewna (rzeźba, zabawkarstwo), ujęte w działy Szkoły Rzemieślniczo—Przemysłowej Sejmiku Biłgorajskiego oraz szereg kursów w powiecie. Celem utworzenia nowych placówek powiat został podzielony na następujące rejony: 1) zachodnia część powiatu gmina Huta Krzeszowska, Krzeszów i Potok Górny—koszykarstwo—plantację wikliny, akcja ta w tych gminach została rozpoczęta zimą i wiosną roku bieżącego, 2) pas środkowy z północy na południe — gmina Kocudza, Frampol, Goraj, Sól i Puszcza Solska — przemysł tkacki, działający już dobrze od dawna, 3) Tarnogród, gm. Księżpol i okolice Biłgoraja—spółdzielnia lnu—międlarstwo, 4) część powiatu południowo-wschodnia gm. Aleksandrów, Łukowa, Babica, będzie rozwinięty przemysł drzewny, t. j. galanterja z drzewa i zabawkarstwo drzewne, bowiem ta okolica obfituje w lasy, 5) ośrodek powiatu sam Biłgoraj z okolicami ma rozwinięty przemysł sitarski, obecnie zaś zainicjonowano trykotarstwo. Wyroby przemysłu ludowego zbywane są przeważnie za pośrednictwem miejscowych kupców żydów wobec czego rozwój i dochodowość tego przemysłu szwankuje, wskazane tedy jest zainteresowanie się tym działem przez mający powstać Bazar Przemysłu Ludowego w Lublinie.

Dotychczas w przemyśle ludowym w powiecie Biłgorajskim dzięki kursom koszykarskim w Hucie Krzeszowskiej i Kamionce pracuje w koszykarstwie około 100 osób, w tkactwie i trykotarstwie około 300 osób, w innych działach frekwencja powoli rozwija się.

Przy Szkole Rzemieślniczo-Przemysłowej zostanie uruchomiony kurs koszykarski 3-ch letni, dział galanterji z drzewa, rzeźby i zabawkarstwo.

Kurs tkacki prowadzi Szkoła Rolnicza Żeńska w Teodorówce, przy której istnieje Spółdzielnia Tkacka, pozostaje jedynie pokrewny dział kilimkarski kosztowniejszy, który będzie przedmiotem dalszej akcji w rozwoju przemysłu ludowego w powiecie Biłgorajskim. Przed nim uruchomił Sejmik w zimie b. r. 2 kursy trykotarstwa ręcznego w Teodorówce i Biłgoraju, które ukończyło około 60 kobiet. Dział ten ma widoki dalszego rozwoju.

Przemysł ceramiczny istnieje we wsi Bidaczów, obecnie zaś instruktor Sejmiku J. Cieplachowicz, który staraniem i kosztem Sejmiku ukończył z wiosną b. r. kurs 4-ro miesięczny w Wiśniowie, uruchamia w Krzeszowie warsztat wyrobów ceramicznych z równoczesnem prowadzeniem kursu ceramiki, o charakterze zdobniczym, mając doskonałe duże zapasy gliny.

Instytucji kredytowych w powiecie posiadamy niewiele i wszystkie one powstały w ostatnich czasach zapowiadając się dobrze na przyszłość. W Biłgoraju działa pożytecznie założona przed kilku miesiącami przez Sejmik Powiatowa Kasa Oszczędności, pozatem istnieje w powiecie 12 kas gminnych pożyczkowo-oszczędnościowych, 2 kasy Stefczyka i jeden żydowski Bank Spółdzielczy. Z kredytu kas samorządowych związków korzystają drobni rolnicy i rzemieślnicy.

IV. KOMUNIKACJE.

Powiat leży zdala od kolei żelaznych, północna część odległa od stacji Zwierzyniec linji Warszawa—Lwów o 22 klm., od stacji Górecko Senderki i Długi Kąt odległe są miejscowości okoliczne gminy Aleksandrów od 3 do 10 klm., gdyż linja ta przebiega tylko przez mały skrawek północny powiatu. W powiecie

znajduje się kolejka wąskotorowa z Biłgoraja do Zwierzyńca. Do stacji kolejowej Rudnik i Leżajsk w Małopolsce na linji kolejowej łączącej ze Lwowem, Przemyślem i Krakowem odległe są południowe gminy powiatu o 10 do 30 klm. Komunikacja rzeczna możliwa na spławnych rzekach Sanie płynącym na przestrzeni 6 klm. południową granicą powiatu oraz Tanwi przepływającej przez środek powiatu ze wschodu na zachód na przestrzeni 60 klm., jednakże komunikacja ta poza spławem drzewa w sezonie pozatem jest niewyzyskana. Ważną jest sprawą regulacji rzeki Tanwi, która umożliwi spław należyty i podniesie stan gruntów nadbrzeżnych. Sprawą tą zajął się Sejmik i zbiera fundusze na przeprowadzenie studjów jak również popiera akcje uregulowania lewego brzegu rzeki San.

Dróg państwowych w powiecie jest 53 klm., w czem tylko 6 km. szosy bitej, dróg wojewódzkich 56 km. w tem 14 km. szosy bitej, dróg powiatowych gruntowych 187 km., dróg gminnych i wioskowych do 3.000 km. Główną troską Sejmiku jest droga wojewódzka z Lublina do Przemyśla przez Goraj,—Frampol—Biłgoraj—Tarnogród w powiecie przechodząca, łącząca 2/3 gmin powiatu, którą obecnie buduje Sejmik wyszosowawszy do 1926 r. 8 klm. a od tego roku i w bieżącym roku wyszosował 7 klm. oraz wykonał tyleż robót ziemnych; droga ta winna być w ciągu 5 lat na terenie całego powiatu ukończona. Ważną jest również droga Biłgoraj—Krzeszów 33 klm. na skutek starań Sejmiku mająca być w niedługim czasie przez Rząd szosowana. Pomiary tej budowy wykonano w ostatnich trzech miesiącach.

Telefoniczne połączenia, których w ubiegłym roku miały zaledwie 4 gminy przeprowadzono obecnie we wszystkich gminach, przyczem każdy posterunek Policji otrzymuje również połączenie telefoniczne. Nadto zainicjonowano połączenie telefoniczne z Małopolską przez Sieniawę i Rudnik, które jest w toku, a które tak ze względu bezpieczeństwa jakoteż gospodarczego ma dla powiatu duże znaczenie.

V. OŚWIATA I SZKOLNICTWO.

Na terenie powiatu jest obecnie 107 szkół powszechnych, z tego 7-mioklasowych 4: w Biłgoraju, Tarnogrodzie, Józefowie i Frampolu. Personel nauczycielski 216 osób — do szkół uczęszcza 12.216 dzieci. Rozwój szkolnictwa w okresie rządów polskich wykazuje szybki i wydatny postęp. W roku szkolnym 1913-14 było czynnych 26 szkół powszechnych — nauczycieli 38—uczącej się młodzieży 2.610, podczas okupacji w roku 1915-16 — szkół 58, nauczycieli 67, uczącej się młodzieży 5.480, w chwili przejęcia szkolnictwa przez władze polskie w roku 1917-18 — szkół 65, nauczycieli 80, uczącej się młodzieży 6,026, po upadku okupacji w roku 1918-19 szkół 79, nauczycieli 94, uczącej się młodzieży 6.982. W 1926 r. utworzony został przy Sejmiku Powiatowy Komitet Budowy Szkół Powszechnych, który powołał do życia gminne komitety i uzyskawszy pożyczkę w sumie 100.000 złotych w złocie przystąpił za ich pośrednictwem do budowy szkół. W tej chwili prowadzi się budowę 7-mioklasowej szkoły we Frampolu, 7-mioklasowej szkoły w Łukowej, nadto w najbliższej przyszłości rozpocznie się budowa 7 mioklasowej szkoły z pałacu w Kątach, poczem w Kocudzy, w Goraju, Biłgoraju i innych miejscowościach według planu, jaki został na szereg lat opracowany.

W Biłgoraju czynna jest nadto od roku szkoła Rzemieślniczo-Przemysłowa prowadzona przez Sejmik Biłgorajski i bardzo intensywnie rozwijająca się. Obejmuje ona działy stolarski, koszykarski i krawiecki w niedługim czasie powstaną nowe działy jak galanterji drzewnej. Szkoła ta mieści się w dwupiętrowym gmachu wybudowanym na ten cel przez Sejmik. Nauka trwa w niej 3 lata. W tymże gmachu mieści się Szkoła Handlowa, której kurs jest również trzyletni, powstała w 1919 r. W budynku tym pomieszczona jest również bursa dla uczniów. W odległości 5 klm. od Biłgoraja w Teodorówce znajduje się szkoła Rolnicza Żeńska, prowadzona przez Sejmik, której kurs trwa 10 miesięcy, a dla której w bieżącym roku Sejmik wybudował nowy gmach.

VI. ZDROWOTNOŚĆ PUBLICZNA

będzie omawianą w specjalnym referacie. W powiecie istnieje szpital sejmikowy w Tarnogrodzie, obecnie zaś został wybudowany szpital powszechny w Biłgoraju przez Sejmik. Szpital ten w miesiącu grudniu b. r. zostanie otwarty. Rozmiar szpitala obejmującego 40 ubikacji i obliczonego na 40 łóżek, urządzonego z uwzględnieniem wszystkich wymogów, z zastosowaniem wodociągów i kanalizacji. Lekarzy w powiecie jest 10. W kierunku zdrowotności działają również Towarzystwo Czerwonego Krzyża i Towarzystwo Przeciwgruźliczne w Biłgoraju przy pomocy których zamierzone jest uruchomienie w niedługim czasie przychodni.

VII. OPIEKA SPOŁECZNA.

Prowadzi ją Sejmik Powiatowy utrzymując Przytułek dla sierot w Biłgoraju i kalek mieszczący 30 osób. We Frampolu istnieje ochronka również subsydjowana przez Sejmik.

VIII. URZĘDY PAŃSTWOWE, SAMORZĄDY I INSTYTUCJE.

Miasto Biłgoraj jest siedzibą władz powiatowych. Mieszczą się tu: Starostwo, Urząd Skarbowy podatków, Kasa Skarbowa, Powiatowy Urząd Ziemski, Inspektorat Szkolny, Powiatowa Komenda Policji, Sąd Pokoju, Sędzia Sledczy. Notarjusz i Nadleśnictwo Lasów Powiatowych. W powiecie znajduje się nadto drugi Sąd w Tarnogrodzie. Urzędów Pocztowych w powiecie jest 5 a to Biłgoraj, Frampol, Tarnogród, Krzeszów i Józefów, nadto 7 agencji pocztowych. W powiecie jest 2 dekanaty i 20 parafi rzymsko-katolickich, 1 dekanat i 4 parafje prawosławne, oraz 6 gmin wyznaniowych żydowskich. W mieście Biłgoraju mieści się biuro Inspektora Ubezpieczeń P. Z. U. W. i Powiatowa Kasa Chorych. Posterunków Policji w powiecie jest 14. Nadzór nad działalnością Magistratu miasta Biłgoraja i 15 urzędów gminnych wykonuje Wydział Powiatowy Sejmiku w Biłgoraju, prowadzący agendy i instytucje powyżej opisane.

IX. STOWARZYSZENIA I ZWIĄZKI.

W powiecie działa szereg stowarzyszeń o charakterze gospodarczym, społecznym i kulturalno-oświatowym. Na pierwszy plan wybija się organizacja Ochotniczych Straży Pożarnych których w ubiegłym roku było 18, obecnie jest 42 zrzeszających z górą 1000 członków, połączonych w Związek Okręgowy w Biłgoraju, przy którym działa stały instruktor po-

żarnictwa. Organizacja ta pracuje bardzo intensywnie, prowadząc skutecznie akcję przeciwpożarową oraz akcję kulturalno-oświatową, Kółek Rolniczych jest 24 w powiecie, rzeszających około 1000 członków. Połączone są one w Związek Okręgowy Centralnego Związku Kółek Rolniczych, przy którym działa stały instruktor. Organizacja ta posiada w powiecie jedną stację czyszczenia nasion, 2 stacje rozpłodowe bydła, 6 knurów, 12 apteczek i 10 bibljoteczek. Stowarzyszeń spożywczych jest 12, które zaopatrują się w Hurtowni Współdzielczej w Biłgoraju. Akcję oświatową prowadzi Polska Macierz Szkolna, która posiada w powiecie 5 kół i szereg czytelń. Urządzono tam w ostatnim roku przy pomocy nauczycielstwa w całym powiecie 86 kursów dokształcających z 1591 uczestników, 32 kursy obywatelskie, nadto prowadzi ta instytucja 2 szkoły niedzielnie w Józefowie i Frampolu oraz bibljotekę w Biłgoraju liczącą 1600 tomów. Domów Ludowych w powiecie istnieje: wybudowany już w Józefowie zaś w Biłgoraju i Goraju zapoczątkowano już akcję. Akcję przysposobienia wojskowego prowadzą: Towarzystwo „Sokół" w Biłgoraju i „Strzelec" z komendą obwodową w Biłgoraju i pięcioma oddziałami w powiecie pod kierunkiem stałego instruktora wojskowego. Pracę tę subwencjonują samorządy za pośrednictwem Powiatowego Komitetu Przysposobienia Wojskowego i Wychowania Fizycznego. Wreszcie działają w powiecie za pośrednictwem zarządów w Biłgoraju Liga Obrony Powietrznej Państwa i Liga Przeciwgazowa. Samorządy powiatu Biłgorajskiego subwencjonują pracę społeczną wyżej wymienionych organizacji w wysokości 2 proc. swych budżetów. Gazet i czasopism w powiecie nie wydaje się, istnieje tylko jedna drukarnia i 2 matrycarnie. Poza finansowem poparciem przez samorządy praca społeczna winna być prowadzona przy jaknajszerszym poparciu działaczy samorządowych i przy współdziale ich w tych instytucjach, o co gorąco do Panów apeluję. Wymaga tego nie tylko interes państwowy ale nasz własny interes lokalny zwłaszcza gdy uwzględnimy wielkie ubóstwo powiatu tak materjalne jak i duchowe, to ostatnie wyrażające się w ugromnej cyfrze ponad 50 procent analfabetów.

X. STAN BEZPIECZEŃSTWA.

Niemal od chwili zmartwychpowstania Państwa Polskiego powiat był silnie zagrożony bandytyzmem na co złożyły się w pierwszym rzędzie przyczyny wojny, wielkie ubóstwo i brak zarobków, a wreszcie ciemnota, zaś sprzyjały temu warunki terenowe, głębokie lasy i brak komunikacji. Dopiero w 1924 roku szajki bandyckie zostały zupełnie zlikwidowane i od tej pory bandytyzm zupełnie zniknął. Przestępczość ostatniemi czasy bardzo poważnie się zmniejszyła. Obecny stan bezpieczeństwa jest zupełnie zadawalniający, a ogół społeczeństwa wykazuje coraz większe uświadomienie i coraz większy wzrost moralności społecznej. Nie można natomiast pominąć panującego jeszcze w powiecie w sposób zastraszający pijaństwa. Czynniki samorządowe jak zresztą wszyscy ludzie dobrej woli winni na to belesne zjawisko zwrócić baczną uwagę i rozpocząć zdecydowaną walkę ze złem, jakim jest alkoholizm. Szczególnie w naszym powiecie, przy jego ubóstwie, przy złym stanie zdrowotności powszechnej, alkoholizm jest niebezpieczeństwem, które społeczeństwo dziesiątkuje, rujnując tak jednostki, jak rodziny, jak wreszcie inne organizmy społeczne duchowo, fizycznie i materjalnie.

ZAKOŃCZENIE.

Ten rys monograficzny, tych kilka cyfr i dat mają pokrótce zaznajomić nas z dziejami ziemi, którą zamieszkujemy, mają przedstawić stan obecny i warunki w jakich żyjemy. W pracy swej działacze samorządowi mają niezmierzone ugory do przeorania, a jako czynnik obdarzony zaufaniem ogółu i rozporządzający realnemi walorami mają możność stworzenia realnych rzeczy, przysporzenia wiele pożytku. Trzeba tedy wzbudzić w sobie umiłowanie Państwa, umiłowanie swej ziemi, swych współobywateli i z całym zaparciem się oddać wszystkie swe siły bezinteresownej, ofiarnej a twórczej pracy. Pracą tą stworzycie pożyteczne dzieła i dacie przykład do naśladowania. Otaczając czcią i opieką zabytki przeszłości, obdarzając miłością państwowość naszą, pracując rzetelnie dla ziemi naszej i ludu naszego, pracą swą zbudujemy sobie pomnik u potomności.

342.

Ostrzeżenie o włóczęgostwie i wyłudzaniu wsparć.

L. 9451/Sm.

Podaje się do publicznej wiadomości, że według zawiadomień Wojewodów: Kieleckiego, Krakowskiego, Łódzkiego, Śląskiego, Tarnopolskiego, Wołyńskiego oraz sprawozdań Starostwa Krasnostawskiego, Łukowskiego i Magistratu m. Lublina — włóczą się po kraju i wyłudzają na koszt swych gmin przynależności datki pieniężne niżej wyszczególnieni:

1) Adam Turek — syn Antoniego, ur. 1898 r., z Dąbrowy Górniczej, pow. Będziński.

2) Józef Lodkowski l. 33)
3) Juljanna Nowakowa l. 61)
4) Marcin Cieśliński l 53) ze Słupi
5) Tomasz Wiekiera l. 81 i) p. Włoszczowski
6) Agnieszka Tajar l. 25)

7) Tomasz Smaga l. 30 z Chrząskowa powiat Włoszczowski.

8) Marjanna Zawadzka l. 20 z m. i. i pow. Włoszczowa.

9) Antoni Kłopot lat 26 z Lelowa powiat Włoszczowski.

10) Władysław Stanisław Kondas — lat 22 z Lelowa, pow. Włoszczowski.

11) Jan Jałosiński — l. 54 i) z Dabromierza
12) Stanisław Stanisz l. 24) p. Włoszczowski

13) Józef Duszińskí, syn Andrzeja i Antoniny ur. 18/II 1908 we wsi Dzimów, gm. Czyżów Szlachecki, pow. Opatowski.

14) Marjanna Ptak l. 23, córka Pauliny ze wsi Wesołówka, gm. Juljanów, pow. Opatowski.

15) Marcin Juszczyk lat 28, syn Jana i Rozalji z gm. Wojkowice Kościelne pow. Będziński.

16) Marta Fijołek l. 20, córka Marjanny, mianująca się żoną Marcina Juszczyka z gm. Wojsławice Kościelne pow. Będziński.

17) Wojciech Kuśnierz syn Jakóba i Anny, ur. w r. 1891 z gm. Nieledwi, pow. Żywiec.

18) Józef Jarko syn Jana i Barbary ur. w roku 1859 z gm. Cisiec, pow. Żywiec.

19) Józef Gieglecki syn Jakóba i Małgorzaty ur. w r. 1903, z gm. Łaski pow. Chrzanów.

20) Jan Siata syn Stanisława i Agaty ur. w r. 1900 z gm. Luszowiec, pow. Chrzanów.

21) Andrzej Krzypkowski i) z gm. Rzeki

22) Katarzyna Boskowska) pow, Radomski.

23) Feliksa Makowska córka Wawrzyńca i Michaliny, ur. w 1890 r. z Łodzi, ul. Wolborska 33.

24) Augustyn Nowak ur. 1/IX-1881 r. syn Franciszka i Rozalji z domu Horzelów z gm. Radzianów pow. Tarnowskie Góry.

25) Paweł Drobczyk lat 42 syn Pawła i Pauliny z domu Mehlich, z gm. Siemianowice Śląskie.

26) Franciszek Zdarzył ur. 19/IV 1906 r. syn Marcina i Zuzanny z Bobska, pow. Cieszyn.

27) Rosa Margulies z Mikuliniec pow. Tarnopolski.

28) Michał Korebko ur. 22.X 1898 z gm. Jazłowiec pow. Buczacz.

29) Antoni Jaśkiewicz ur. w r. 1892, syn Wasyla i Barbary z gm. Stechmikowce pow. Tarnopolski.

30) Mikoł.., Skwarek z Brodów.

31) Tekla Pałys lat 55, córka Wojciecha i Marjanny Raczów, i gm. Nowy-Dwór pow. Kowelskiego.

22) Wacław Sumniewski ur. 1893 r. syn Antoniego i Anny z Lublina.

33) Emilja Wierzchowska ur. w r. 1879, córka Aleksandra i Marjanny ze wsi Wierzchowiny b. gm. Skrzyszew. pow. Łukowskiego.

34) Wacław Ośmiałowski z gm. Izbica, pow. Krasnostaw.

Ze względu na to, że wyżej wymienione osoby nie posiadają prawa do opieki trwałej w podanych gminach, względnie prawo to już utracili, przeto dla zapobiezenia dalszym nadużyciom z ich strony, Urząd Wojewódzki Lubelski podając powyższe do wiadomości zwraca uwagę, że ewentualnie udzielone wsparcia nie będą zwracane,

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) *Szaynowski.*

343.

L. 12552/Ad.

Wykaz Nr. 2

obejmujący osoby pozbawione obywatelstwa polskiego orzeczeniami Pana Wojewody Lubelskiego, wydanemi w miesiącu październiku 1927, na podstawie art. 1 rozporządzenia R. O. P. z dnia 11 sierpnia 1920 r. Dz. Ust. poz. 540.

L. 12532/Ad.

1) Kandyba Filip, syn Jana Melanji z Mazurków małż. Kandyba, urodzony dnia 3 stycznia 1894 r., przynależny do gminy Sobibór, pow. Włodawskiego.

2) Waliłko Aleksander, syn Wawrzyńca i Marjanny z Załopów małż. Waliłko, urodzony dnia 10-go lipca 1900 r., przynależny do gminy Krzeszów, pow. Biłgorajskiego.

3) Wagman Moszek-Majer, syn Abrama-Jośki i Hawy-Rajzli z Borensztajnów małż. Wagmanów, urodzony 14 listopada 1903 r., przynależny do gminy Annopol, pow. Janowskiego.

4) Kuszmiruk Józef, syn Antoniego i Agnieszki małżonków Kuszmiruków, urodzony 22 sierpnia 1889 r., przynależny do gm. Białopole, pow. Hrubieszowskiego.

5) Sztajnowicz Jakób-Hersz, syn Szmula i Sury Marji małż. Sztajnowiczów, urodzony dn. 24 czerwca 1904 r., przynależny do gminy Oblassy, pow. Kozienickiego, Woj. Kieleckiego.

6) Kozak Michał, syn Józefa i Paraskiewji z Karpiuków, małż. Kozaków urodzony dn. 13 grudnia 1902 r., przynależny do gm. Horodło pow. Hrubieszowskiego.

7) Tarcic Matys, syn Pinkwasa i Rochwy z Rotmanów małż. Tarciców, urodzony rzekomo w r. 1893, przynależny do m. Puław.

8) Nudelholc Szmul-Majer, syn Mordka-Lejbusia i Ruchli-Łaji z Bajlenderów małż. Nudelholców, urodz. 7 listopada 1903 r., przynależny do m. Puław.

9) Korman Moszko, syn Mendla i Sury-Cyrki z Lembergerów małż. Kormanów, urodz. 31 stycznia 1898 r., przynależny do gm. Łomazy, pow. Bialskiego.

10) Wizinger Wilhelm, syn Gotlieba i Alwiny z Mejerów małż. Wizingerów, ur. 8 maja 1905 r. przyn. do gm. Sodowne, pow. Węgrowskiego.

11) Pietrach Jan, syn Andrzeja i Serafiny z Pietrachów małż. Pietrachów urodz. dn. 3 stycznia 1894 r., przynależny do gm. Włodawy, pow. Włodawskiego.

12) Waldbaum Chaim-Jojna, syn Moszka i Gitli małż. Waldbaumów, urodz. dn. 5 lipca 1895 r., przynależny do m. Puław.

13) Huber Srul, syn Kielmana i Chai z Gertnerów małż. Huberów, urodz. dn. 5 lipca 1905 roku, przynależny do m. Mordy, pow. Siedleck.

14) Waseńczuk Adam, syn Stefana i Anny z Barcimarów małż. Waseńczuków, urodzony dn. 9 sierpnia 1894 r., przynależny do gm. Sobibór, powiatu Włodawskiego.

15) Liborski Władysław vel Włodzimierz, syn Tomasza i Zofji z Beniów małż. Liborskich, urodzon. dn. 24 czerwca 1902 r., przynależny do gm. Dziekanów, pow. Hrubieszowskiego.

16) Hochgraf vel Chochgraf Chaim-Lejb, syn Arona i Chai-Hindy z Mastbaumów małż. Hochgrafów, urodz. dn. 27 sierpnia 1899 r., przynależny do m. Chełma.

17) Fiszlerman Symcha, syn niezamężnej Kajli Dwojry Fiszlerman, urodz. 9 czerwca 1903 r., przynależny do m. Lublina.

18) Kratiuk Łukasz, syn Jana i Anny z Kureców małż. Kratiuków, urodz. dn. 4 lutego 1898 r., przynależny do gm. Włodawy, pow. Włodawskiego.

19) Gardjan Naftula, syn Chaima i Chai z Fajlów małż Gardjanów, urodz. dn. 22 stycznia 1902 r., przynależny do gm. Uchanie, pow. Hrubieszowskiego.

20) Bury Łukasz, syn Jerzego i Eufrozyny ze Stecyków małż. Burych, urodz. dn. 3 września 1899 r.. przyn. do dm. Krzeszów, pow. Biłgorajskiego.

21) Wiszniewski Bronisław, syn Ludwika i Katarzyny z Ostrowskich małż. Wiszniewskich, urodzon. dn. 20 sierpnia 1903 r., przynależny do m. Dubienka, pow. Hrubieszowskiego.

22) Wódka Abram-Moszek, syn Izraela i Mali z Mandelmanów małż. Wódka, urodz. dn. 13 listopada 1904 r., przynależny do m. Radomia.

23) Radkiewicz Antoni, syn Jana i Marji z Marczuków małż. Radkiewiczów, urodz. 20 lutego 1904 r., przynależny do gm. Piszczac, pow. Bialskiego.

24) Toszer Abram-Juszek, syn Judka i Cywji z Kuperbergów, małż. Toszerów, urodz. dn. 1 września 1905 r., przynależny do gm. Stoczek, powiatu Węgrowskiego.

25) Bubera Szymon, syn Mikołaja i Ewy z Sobiborów małż. Buberów, urodż. 24 lipca 1897 r., przynależny do gm. Sobibór., pow. Włodawskiego.

26) Kozik Michał, syn Bazylego i Dominiki z Mieszuków małż. Kozików, urodz. dn. 15 listopada 1891 r., przynależny do gm. Włodawy, pow. Włodawskiego.

26) Chanesman Moszek, syn Icka i Rajzli z Lippeldów małż. Chanesmanów, urodz. dn. 15 marca 1894 r., przyn. do gm. Kurów, pow, Puławskiego.

28) Karpenkopf Mordko, syn Eli i Sury-Rajzli z Giwantów małż. Karpenkopfów, urodz. dn. 18 listopada 1903 r., przynależny do Rejowca, pow. Chełmskiego.

29) Jabłonowicz Hunna, syn Szłomy i Leji z Bursztynów małż. Jabłonowiczów, urodz. rzekomo w r. 1904, przynależny do gm. Olszew. powiatu Sokołowskiego.

30) Baranowicz Leon, syn Jana i Aleksandry małż. Baranowiczów, urodz. dn. 18 lutego 1895 r., przynależny do gm. Sobibór, pow. Włodawskiego.

31) Gibski Grzegorz, syn Jana i Anastazji z Semeniuków małż. Gibskich, urodz. dn. 11 marca 1894 r., przyn. do gm. Dębowa-Kłoda, pow. Włodawsklego.

32) Zylberberg Chil-Icek, syn Moszka-Szmula i Perli Ity z Wagnerów małż. Zylberbergów, urodz. dn. 26 kwietnia 1901 r., przyn. do gm. Ciszyca, pow. Iłżeckiego, Woj. Kieleckiego.

33) Cymbrold Zelman, syn Nusyna i Masi z Presów małż. Cymbroldów, urodz. dnia 1 października 1896 r., przynależny do m. Janowa Lubelskiego.

34) Mandel Jankiel, syn Abrama i Estery-Gitli z Apelbaumów małż. Mandelów, urodz. rżekomo w r. 1902, przynależny do m. Hrubieszowa.

35) Kaczorowski Józef-Franciszek, syn Konstantego i Maryjanny z Ożarowskich małż. Kaczorowskich, urodz. dn. 17 marca 1901 r., przynależny do gm. Rachanie, pow. Tomaszowskiego.

36) Prokopczuk Łukasz, syn Józefa i Katarzyny z Mandyborów małż. Prokopczuków, urodz. dnia 3 lutego 1092 r., przynależny do gm. Mieniawy, pow. Hrubieszowskiego.

37) Wołczuk Dymitr, syn Jana i Eudokji z Wołoszów małż. Wołczuków, urodz. dnia 27 października 1892 r., przynal. do gm. Włodawy, pow. Włodawskiego.

38) Tenencholc Nechemja, syn Pinkwasa-Lejby i Perli-Małki z Taperów małż. Tenencholców, urodz. dnia 2 marca 1897 r., przynal. do gm. Modliborzyce, pow. Janowskiego.

39) Paluch Michał, syn Ludwika i Aleksandry z Kornyluków małż. Paluchów, urodz. 14 stycznia 1900 r.. przynależny do gm. Horodło, pow. Hrubieszowskiego.

Lublin, dnia 23 listopada 1927 r.

Wykaz Nr. 1 za miesiąc wrzesień 1927 został ogłoszony w Dz. Urz. Woj. Lub. z 26.X b.r. Nr. 18, poz. 295.

344.

Wykaz sum wypłaconych przez Urząd Wojewódzki jako subsydjum na cele opieki społecznej.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że w miesiącu październiku r. b. wpłacono z funduszów Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej na opiekę społeczną na terenie Województwa Lubelskiego następujące sumy:

Na utrzymanie zakładów sierot wojennych, oraz dla zakładów opieki nad dziećmi i młodz.	zł.	8620	gr.	10
Zapomóg doraźnych dla niezdolnych do pracy	„	381	„	—
Pomoc inwalidom wojennym	„	205	„	—
Pomoc poszkodowanym przez wypadki żywiołowe	„	2000	„	—
Dla Patronatu Op. nad więźniami	„	50	„	—
Razem wyasyg. w m-cu paźdz.	zł.	11256	gr.	10

345.

Uruchomienie agencji pocztowo-telegraficznej w gminie Tarnawatka, pow. Tomaszów Lub.

L. 6188/Pr.

Z dniem 25 listopada otwiera się Agencję pocztowo-telegraficzną Tarnawatka, pow. Tomaszów Lub. woj. Lublin.

Do okręgu doręczeń nowootwartej agencji wciela się całą gminę Tarnawatka.

Wojewoda Lubelski
wz. (—) *Karasiński.*

C.

OGŁOSZENIA:

1) Przetarg na budowę nawierzchni brukowanej na drodze wojewódzkiej Niewęgłosz — Suchowola — Zminne.

Wydział Powiatowy Sejmiku Radzyńskiego w Radzyniu, wojew. Lubelskie, ogłasz a niniejszym przetarg ofertowy pisemny na budowę nawierzchni brukowanej na drodze wojewódzkiej Niewęgłosz — Suchowola — Zminne: na odcinku Niewęgłosz — Suchowola o ogólnej powierzchni bruku około 26.400 m.² na odcinku dług. 6.600 m. b.

Wyszczególnienie i ilość robót do wykonania są ujęte w ślepe kosztorysy. Zakup i dostawa materjału kamiennego należy do przedsiębiorcy.

Nawierzchnia ma być wykonaną jako dziki bruk z kamienia łamanego twardego gatunku o wysokości pieńków 12—18 cm. o górnej powierzchni płaskiej. Całkowite wykonanie budowy nawierzchni winno być ukończone do dnia 1 sierpnia 1928 r.

Ogólna ilość robót i dostawy może być zwiększoną lub zmniejszoną o 25 proc. Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „oferta na budowę na-

wierzchni drogowej Niewęgłosz — Suchowola" winne być składane w Wydziale Powiatowym w Radzyniu do godziny 12-ej dnia **15 grudnia 1927 r.**

Do oferty muszą być dołączone: kwit Kasy Skarbowej na złożone wadjum w wysokości 5 proc. oferowanej sumy i opieczętowana próbka kamienia, z którego ma być wykonaną nawierzchnia.

Oferty winne zawierać: nazwisko i dokładny adres oferenta, oświadczenie, że oferent zapoznał się z warunkami przetargu i dostawy i że warunkom tym całkowicie się poddaje.

Treść i forma oferty winna być ściśle zastosowaną do przepisów Ministerstwa Robót Publicznych z dnia 31 lipca 1926 r. L. III-396/26 w przedmiocie oddawania robót i dostaw w zakresie działania M.R.P.

Oferty nadesłane po terminie, oferty bez wadjum, oferty bez oświadczenia, że oferent zna warunki przetargu i całkowicie im się poddaje oraz oferty, nieodpowiadające jakimkolwiek warunkom przetargu nie będą rozpatrywane. Wydział Powiatowy zastrzega sobie prawo wyboru oferty niezależnie oferowanej ceny, oraz prawo unieważnienia przetargu.

Złożone do przetargu wadjum w zależności od decyzji Komisji przetargowej może być zatrzymane do ostatecznego rozstrzygnięcia przetargu przez Wydział Powiatowy.

Szczegółowe informacje o warunkach przetargu i ślepe kosztorysy otrzymać można w biurze Wydziału Powiatowego w Radzyniu-Podlaskim.

Przewodniczący Wydziału
Powiatowego
M. Wazowski.

Kierownik Zarządu Drogowego
Inż. Radziewanowski.

2) Licytacje.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Zamościu, Wiktor Klaude, w Zamościu zamieszkały, na zasadzie art 1133-1149 U. P. C. niniejszem ogłasza, że dla wyegzekowania na rzecz Marjanny Juszczakowej, osobiście i jako kuratorki nieobecnego męża jej Józefa Juszczaka, — sumy 1782 zł. 20 gr., z proc. i kosztami, — dnia 17 lutego 1928 roku, o godz. 10 rano, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu odbędzie się publiczna sprzedaż z licytacji majątku nieruchomego Pelagji, Anny, Stefanji, Marji, Zofji i Jana **Grabczuków,** oraz Katarzyny **Franczukowej.**

Podlegająca sprzedaży nieruchomość położona jest we wsi Łaziska, gm. Skierbieszów, pow. Zamojskiego, woj. Lubelskiego, składa się z kawałka ogrodu, o przestrzeni 965 sążni kwadratowych, stanowiąc połowę osady z prawami serwitutowemi.

Na nieruchomości tej znajdują się zabudowania drewniane, kryte słomą, jako to: dom mieszkalny z oborą i śpichrzem pod jednym dachem i stodoła.

Nieruchomość ta w zastawie i dzierżawie się nie znajduje, księgi hipotecznej urządzonej nie posiada, obciążona jest egzekwowaną sumą, oraz podatkami w kwocie 1 zł. i podlega sprzedaży w całości, według aktu opisu, sporządzonego przez czyniącego Komornika w dniu 21 października 1927 r.

Sprzedaż z licytacji rozpocznie się od sumy szacunkowej 2000 zł.

W licytacji przyjmować mogą udział tylko osoby, mające prawo nabywać osady włościańskie, przy złożeniu rękojmi w sumie 200 złotych.

Akta tyczące się sprzedaży przejrzeć można w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Komornik Sądowy
Wiktor Klaude,

Zamość, dn. 8 listopada 1927 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Zamościu, Wiktor Klaude, w Zamościu zamieszkały, na zasadzie art. 1133-1149 U. P. C. niniejszem ogłasza, że dla wyegzekowania na rzecz Marcina Czuka sumy 1000 zł. z proc, i kosztami, dnia 17 lutego 1928 r. o godz. 10 rano, w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu odbędzie się publiczna sprzedaż z licytacji majątku nieruchomego **Jana Matei.**

Podlegająca sprzedaży nieruchomość położona jest we wsi Brody, gm. Zwierzyniec, pow. Zamojskiego, wojew. Lubelskiego, składa się z osady włościańskiej, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 50/50, o przestrzeni 19 morgów 176 pr. ziemi ornej i łąki, w tem łąki około 3 morgów, mając przywiązane ku sobie prawa do serwitutu leśnego w lasach Ordynacji Zamojskiej i ogólnego pastwiska wsi Brody.

Na osadzie tej znajdują się następujące zabudowania drewniane, kryte słomą: dom mieszkalny i chlew.

Nieruchomość ta w zastawie i dzierżawie się nie znajduje, ma urządzoną księgę hipoteczną, znajdującą się w Wydziale Hipotecznym przy Sądzie Pokoju w Zamościu, obciążona jest zgodnie z działem IV wykazu hipotecznego — długami w sumie 7616 zł. z %, oraz wykazanemi podatkami w kwocie 189 zł. 02 gr., i podlega sprzedaży w całości, według aktu opisu, sporządzonego przez czyniącego Komornika w dniu 19 lipca 1927 r.

Sprzedaż z licytacji rozpocznie się od sumy szacunkowej 19500 zł.

W licytacji przyjmować mogą udział tylko osoby, mające prawo nabywać osady włościańskie, przy złożeniu rękojmi w wysokości 1/10 części sumy szacunkowej t. j. 1950 złotych.

Akta tyczące się sprzedaży przejrzeć można w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Komornik Sądowy
Wiktor Klaude.

Zamość, dn. 5 listopada 1927 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Zamościu, Wiktor Klaude, w Zamościu zamieszkały, na zasadzie art. 1133-1149 U. P. C. niniejszem ogłasza, że dla wyegzekowania na rzecz Wincentego Mackiewicza sumy 603 złote 28 gr. z kosztami dnia 9 marca 1928 roku, o godz. 10 rano w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu, odbędzie się Pubiiczna sprzedaż z licytacji majątku nieruchomego **Teodora Migasa.**

Podlegająca sprzedaży nieruchomość położona jest w mieście powiatowem Hrubieszowie, wojew. Lubelskiego, składa się z placu, o przestrzeni około

250 prętów, na którym znajduje się 30 sztuk drzew owocowych.

Na nieruchomości tej znajduje się dom mieszkalny, kryty gontem, w stanie złym, o 7 ubikacjach. Dom ten częściowo pobudowany jest na placu spadk. Marji Niedźwiedź.

Nieruchomość ta w zastawie i dzierżawie się nie znajduje, księgi hipotecznej urządzonej nie posiada, obciążona jest egzekwowaną sumą, oraz zaległemi podatkami w sumie 301 zł. 30 groszy, — i podlega sprzedaży w całości, według aktu opisu, sporządzonego przez Komornika Sądowego w Hrubieszowie, w dn. 16 lipca 1927 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej 12.000 złotych.

W licytacji przyjmować mogą udział wszyscy obywatele Państwa Polskiego przy złożeniu rękojmi w sumie 1200 złotych.

Akta tyczące się sprzedaży przejrzeć można w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Komornik Sądowy
Wiktor Klaude.

Zamość, dnia 2 listopade 1927 r.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Zamościu, Wiktor Klaude, w Zamościu zamieszkały, na zasadzie art. 1133 — 1149 U.P.C. niniejszem ogłasza, że dla wyegzekwowania na rzecz Antoniny Dulemba spłaty w sumie 1643 zł. 91 gr., dnia 17 lutego 1928 roku, o godz. 10 rano w sali posiedzeń Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu odbędzie się publiczna sprzedaż z licytacji majątku nieruchomego niel. **Stanisława Piaseckiego.**

Podlegająca sprzedaży nieruchomość położona jest we wsi Turzyniec, pow. Zamojskiego, woj. Lubelskiego, składa się z osady włościańskiej, zapisanej w tabeli likwidacyjnej pod Nr. 34, o przestrzeni 7 morgów 154 i pół pr. ziemi ornej i łąki, w tem łąki około pół morga, oraz z praw do ogólnego lasu, wydzielonego całej wiosce za prawa serwitutowe i do ogólnego pastwiska wsi Turzyniec.

Na osadzie tej znajdują się następujące zabudowania drewniane, kryte słomą, w stanie średnim: a) dom mieszkalny o 3-ch ubikacjach, b) 2 stodoły — z tych jedna z komorą, c) obora z poddachem i drewótnia i d) stajnia:

Nieruchomość ta w zastawie i dzierżawie się nie znajduje, księgi hipotecznej urządzonej nie posiada, obciążona jest egzekwowaną sumą, dożywociem w części 282 pr. oraz w zabudowaniach — na rzecz Franciszki Piaseckiej, oraz wykazanemi podatkami w kwocie 112 zł. i podlega sprzedaży w całości, według aktu opisu, sporządzonego przez czyniącego Komornika w dniu 20 września 1927 roku.

Sprzedaż licytacji rozpocznie się od sumy szacunkowej 4000 zł.

W licytacji przyjmować mogą udział tylko osoby, mające prawo nabywać osady włościańskie, przy złożeniu rękojmi w sumie 400 zł.

Akta tyczące się sprzedaży przejrzeć można w kancelarji Wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Zamościu.

Komornik Sądowy
Wiktor Klaude.

Zamość, d. 7 listopada 1927 r.

3) Postępowania spadkowe.

Po raz drugi:

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Sokołowie podlaskim, obwieszcza, iż zostało otwarte postępowanie spadkowe po zmarłym Janklu Zylbernagel, właścicielu nieruchomości w osadzie Kosów, powiatu Sokołowskiego, oznaczonej hipotecznym Nr. 11.

Termin zamknięcia tego postępowania spadkowego wyznaczony został na dzień 22 marca 1928 r. i w terminie tym osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa w kancelarji wydziału hipotecznego w Sokołowie, pod skutkami prekluzji.

Po raz drugi:

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Tomaszowie Lubelskim obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Kazimierzu Drągu, właścicielu osady włościańskiej we wsi Budy Dzierążyńskie, gminy Krynice, obszaru 7 morg. 222 pręt. z serwitutem i budynkami, oznaczonej № hipotecznym 2 i

2) Małce Blank, współwłaścicielce nieruchomości w mieście Tomaszowie, oznaczonej № hipot. 275

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na 9 marca 1928 r., w którym to dniu interesowani winni zgłosić prawa swoje w Wydziale Hipotecznym pod skutkami prekluzji.

Po raz drugi:

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Pokoju w Tomaszowie Lubelskim obwieszcza, że otwarte zostały postępowania spadkowe po zmarłych:

1) Pejsachu Putrze wierzycielu sum: 3500 rb. z proc. i ewikcją 800 rb. i 1500 rb. z proc. i ewikcją 400 rb. na nieruchomości w Tomaszowie № hip. 66, 500 rb. z proc. na nieruchomości w Tomaszowie № hip. 168, 300 rb. z proc. i kosztami na nieruchomości w Tomaszowie № hip. 46 i właścicielu połowy nieruchomości w Tomaszowie № hip. 130.

2) Sucze Puter współwierzycielce sumy 25000 rb. z proc. i ewikcją 2500 rb. na nieruchomości w Tomaszowie Nr. hip. 373,

Termin zamknięcia tych postępowań spadkowych wyznaczony został na 23 marca 1927 r., w którym to dniu interesowani winni zgłosić prawa swoje w Wydziale Hipotecznym pod skutkami prekluzji.

Wydział hipoteczny przy Sądzie Pokeju w Garwolinie obwieszcza, że po zmarłej w dn. 16 marca 1927 r. Cyryli z Kapotów Zylbermanowej (vel Silbermanowej) wierzycielce sumy, 30,000 marek, zabezpieczonej w dziale IV pod Nr. 10 wykazu hipotecznego Garwolińskiej nieruchomości miejskiej, oznaczonej hipotecznym Nr, 14, otwarte zostało postępowanie spadkowe.

Termin zamknięcia tego postępowania wyznaczony został na dzień 9 marca 1928 roku w kancelarji hipotecznej w Garwolinie, w którym interesowani winni zgłosić prawa swoje pod skutkami prekluzji.

4) Udzielenie zezwoleń na uruchomienie komunikacyj — samochodowych.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych) w Lublinie udzielił **wolfowi Gielmanowi,** zamieszkałemu w Kurowie pow. Puławskiego pozwolenia na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa przewozowego — samochodowego— osobowego na przestrzeni Markuszów — Puławy na przeciąg jednego roku licząc od dnia 17 września b. r. do 17 września 1928 r. na warunkach następujących, a mianowicie:

Opłata za przejazd	osoby cywilne	wojsk. i urzędn. państw. za okaz. legitymacji
Z Markuszowa do Puław i odwrotnie	3,00 zł.	2,40 zł.
Z Markuszowa do Kurowa i odwrotnie	0.75 "	0,50 "
Z Kurowa do Końskowoli i odwrotnie	1,50 "	1,20 "
Z Końskowoli do st. Puław i odwrotnie	0,50 "	0,40 "
Ze st. kol. Puławy do Puław i odwrotnie	0,75 "	0,50 "
Z Końskowoli do m. Puław i odwrotnie	1,00 "	0,80 "

Rozkład jazdy

Wyjazd		Przyjazd	
z Markuszowa	godz. 8.30	do Kurowa	godz. 9.15
z Kurowa	" 9.30	do Końskowoli	" 10.45
z Końskowoli	" 12.00	do st. k. Puławy	" 13.00
z st. k. Puławy	" 13.10	do m. Puław	" 13.40
z Puław	" 16.00	do st. k. Puławy	" 16.30
z st. k. Puławy	" 16.40	do Końskowoli	" 17.40
z Końskowoli	" 17.45	do Kurowa	" 18.55
z Kurowa	" 18.55	do Markuszowa	" 20.00

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 300 kg. bagażu ręcznego.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych) w Lublinie udzielił pozwolenia **Pawłowi Matraszkowi**, zamieszkałemu w Baranowie, gm. Wola Czołnowska, pow. Puławskim, na uruchomienie i utrzymanie komunikacji samochodowej pomiędzy Zyrzynem — Kurowem—Lublinem na przeciąg jednego roku, licząc od dnia 28 sierpnia b.r. do 30 siepnia 1928 roku, na następujących warunkach, a mianowicie:

Opłaty za przejazd	osoby cywilne	wojsk. i urzędn. państw. za okaz. legitymacji
z Zyrzyna do Kurowa lub odwrotnie	1,40 zł.	1,10 zł.
z Kurowa do Markuszowa lub odwrotnie	0,50 "	0,40 "
z Markuszowa do Garbowa lub odwrotnie	0,50 "	0,40 "
z Garbowa do Lublina lub odwrotnie	2,20 "	1,80 "

Rozkład jazdy:

Wyjazd.		Przyjazd.	
z Zyrzyna	godz. 6,—	do Kurowa	godz. 6,30
z Kurowa	" 6,35	do Markuszowa	" 6,45
z Markuszowa	" 6,50	do Garbowa	" 7,00
z Garbowa	" 7,05	do Lublina	" 7,50
z Lublina	" 16,—	do Garbowa	" 16,45
z Garbowa	" 16,50	do Markuszowa	" 17,—
z Markuszowa	" 17,05	do Kurowa	" 17,15
z Kurowa	" 17,20	do Zyrzyna	" 17,50

Obciążenie autobusu nie może przekraczać 16 osób włącznie z szoferem i 150 kg. bagażu ręcznego. Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

Lubelski Urząd Wojewódzki Okręgowa (Dyrekcja Robót Publicznych) w Lublinie udzielił **Wajnbuchowi** pozwolenia na uruchomienie i utrzymanie przedsiębiorstwa samochodowego na przestrzeni Kurów — Lublin na przeciąg jednego roku, licząc od dnia 27 sierpnia 1927 r. do dnia 30 sierpnia 1928 na następujących warunkach:

Opłata za przewóz osób i bagażu, jak następuje,

Opłata za przewóz z Kurowa do Markuszowa lub odwrotnie osoby cywilne 0,50 zł., wojsk. i urzędn. państw. za okaz. legitymacji 0,40 zł.; z Markuszowa do Garbowa lub odwrotnie osoby cywilne 0,50 zł.. wojsk. i urzędn. państw. za okaz. legitymacji 0,40 zł.; z Garbowa do Lublina lub odwrotnie osoby cywilne 2,20 zł. wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legit. 1,80 zł.; z Kurowa do Lublina lub odwrotnie osoby cywilne 3,20 zł., wojsk. i urzędn. państw. za okazaniem legitymacji 2,60 zł.

Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Rozkład jazdy

Wyjazd		Przyjazd	
z Kurowa	godz. 7.—	do Markuszowa	godz. 7.10
z Markuszowa	" 7.15	do Garbowa	" 7.25
z Garbowa	" 7.30	do Lublina	" 8.15
z Lublina	" 16.—	do Garbowa	" 16.45
z Garbowa	" 16.50	do Markuszowa	" 17.—
z Markuszowa	" 17.05	do Kurowa	" 17.15

Obciążenie autobusu nie może przekraczać 16 osób włącznie z kierowcą i 150 kg. bagażu ręcznego.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

Dyrekcja Robót Publicznych w Lublinie reskryptem z dnia 7.X.27 r. L. 14470/IX udzieliła **Ekhajzerowi Lejzorowi,** zam. w Rykach pozwolenia Nr. 62 na prawo uruchomienia i utrzymania przedsiębiorstwa przewozowego samochodowo-osobowego na przestrzeni Ryki — Dęblin i Ryki — Garwolin — Warszawa, w okresie od 7.X.27 r. do 30.IX.28 r. na warunkach niżej wymienionych:

Opłata za przejazd z Ryk do Dęblina i odwr. osoby cywilne 1,50 zł., wojsk. urzędn. państw. za okazaniem legitymacji 1,20 zł.; z Ryk do Garwolina i odwr. osoby cywilne 3,80 zł., wojsk. i urzędn. pań-

stwo, za okazaniem legitymacji 3,00 zł. Bagaż ręczny do 10 kg. bezpłatnie.

Rozkład jazdy.

Wyjazd.			Przyjazd.		
		codziennie oprócz poniedz. i wtorków			
z Ryk	godz.	5,—	do Dęblina	godz.	5,30
z Dęblina	„	6,—	do Ryk	„	6,30
z Ryk	„	17,—	do Dęblina	„	17,30
z Dęblina	„	18,—	do Ryk	„	18,30
z Ryk	„	7,—	do Garwolina	„	8,45
z Garwolina	„	15,—	do Ryk	„	16,45

Obciążenie samochodu nie może przekraczać 16 osób wraz z kierowcą i 300 kg. bagażu ręcznego.

Inspekcyjna służba drogowa korzysta z przejazdu bezpłatnie na odcinkach drogi powierzonych ich dozorowi.

Przewozić nie wolno: nabitej broni, materjałów wybuchowych, łatwopalnych, żrących, cuchnących i brudzących.

Lubelski Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych Oddział Drogowy) w Lublinie udzielił pozwolenia **Nechumie Borensztajn**, zamieszkałej w Lublinie — Archidjakońska 4 na uruchomienie i utrzymanie osobowej komunikacji samochodowej na linji Lublin —Lubartów na przeciąg jednego roku.

Opłata za przewóz osób następująca: 1) osoby cywilne po 2 zł. 60 gr. za kurs, 2) urzędnicy państwowi i osoby wojskowe 2 zł. 10 gr., 3) bagaż ręczny do 10 kg. na osobę bezpłatnie.

Rozkład jazdy:

Wyjazd.			Przyjazd.		
z Lubartowa	godz.	7,—	do Lublina	godz.	8,—
z Lublina	„	13,—	do Lubartowa	„	14,—
z Lubartowa	„	15,—	do Lublina	„	16,—
z Lublina	„	18,—	do Lubartowa	„	19,—

5) Ogłoszenia Sądu Okręgowego w Siedlcach o wciągnięciu do rejestru handlowego firm.

Do rejestru handlowego działu A Sądu Okręgowego w Siedlcach następujące firmy:

dnia 15 października 1927 r. pod Nr. Nr.

1308. „Ajzyk-Mendel Sypicki". Sprzedaż skór. Sokołów, ulica Rynek-Szewcki 8. Istnieje od 1897 roku Właściciel Ajzyk Mendel Sypicki, tamże zamieszkały.

1309. „Szachna Radzyński". Sprzedaż drzewa opałowego i budowlanego oraz węgla. Sokołów, ulica Długa 54. Istnieje od 1923 roku. Właściciel Szachna Radzyński, tamże zamieszkały

1310. „Jan Łęczycki". Sprzedaż produktów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Wieś Bujały-Mikosze, w gminie Jabłonna, pow. sokołowskim. Istnieje od 1923 roku. Właściciel Jan Łęczyński, tamże zamieszkały.

1311. „Jadwiga Kryńska". Apteka. Wieś i gmina Jabłonna w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1924 roku. Właścicielka Jadwiga - Janina Kryńska, tamże zamieszkała.

1312. „Hipolit Kondraciuk". Sprzedaż wędlin i wyrobów tytoniowych, oraz sprzedaż i wyszynk piwa, wina i miodu. Wieś Jabłonna-Lacka, w gminie Jabłonna, powiecie sokołowskim. Istnieje od 1923 r. Właściciel Hipolit Kondraciuk, tamże zamieszkały.

1313. „Leokadja Kiersznìewska". Sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Wieś Lipki, w gminie Chruszczewka, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1921 roku. Właścicielka Leokadja Kiersznìewska, tamże zamieszkała.

1314. „Monika Lesiuk". Sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Wieś Lebiedzie, w gminie Sterdyń, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1922 roku. Właścicielka Monika - Józefa Lesiuk, tamże zamieszkała.

1315. „Józef Wilk". Sprzedaż wędlin, oraz sprzedaż i wyszynk piwa. Osada i gmina Sterdyń, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1 stycznia 1927 r. Właściciel Józef Wilk, tamże zamieszkały.

1319. „Juljan Bartold". Herbaciarnia i sprzedaż artykułów spożywczych. Wieś Skibniew, w gminie Olszew, powiecie sokołowskim. Istnieje od 1 stycznia 1927 roku. Właściciel Juljan Bartold, tamże zamieszkały.

1317. „Feliks Klimiuk". Sprzedaż artykułów spożywczych. Wieś Szczeglacin, w gminie Korczew, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1 lipca 1926 r. Właściciel Feliks Klimiuk, tamże zamieszkały.

1318. „Ludwik Klukowski". Sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Wieś Bartków-Nowy, w gminie Korczow, w powiecie sokołowskim. istnieje od 1 stycznia 1926 roku. Właściciel Ludwik Klukowski, tamże zamieszkały.

1319. „Adolf Piechowski". Sprzedaż napojów alkoholowych. Wieś i gmina Kowiesy, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1 stycznia 1927 r. Właściciel Adolf Piechowski, tamże zamieszkały.

1320. „Teofil Mazurczak". Sprzedaż i wyszynk piwa, oraz sprzedaż wędlin. Osada i gmina Sterdyń, w powiecie Sokołowskim. Istnieje od 1922 r. Właściciel Teofil Mazurczak, tamże zamieszkały.

1321. „Czesław Flisiuk". Sprzedaż artykułów kolonjalno-spożywczych i wyrobów tytoniowych oraz wyszynk piwa. Wieś Skrzeszew, w gminie Repki, pow. sokołowskiego. Istnieje od 1922 r. Właściciel Czesław Flisiuk, tamże zamieszkały.

1322. „Joachim Czarnocki". Sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Wieś i gmina Wyrozemby, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1922 roku. Właściciel Joachim Czarnocki, tamże zamieszkały.

1323. „Józef Saczuk". Sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Wieś i gmina Sabnie, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1908 r. Właściciel Józef Saczuk, tamże zamieszkały.

1324. „Andrzej Radźko". Sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Wieś Rudniki, w gminie Repki, powiatu sokołowskiego. Istnieje od 1926 roku. Właściciel Andrzej Radźko, tamże zamieszkały.

1325. „Zelman Zajdenberg". Sprzedaż drzewa budowlanego i opałowego. Sokołów, ul. Długa 14.

Istnieje od 1915 roku. Właściciel Zelman-Szmul Zajdenberg, tamże zamieszkały.

dnia 20 października 1927 roku pod Nr. Nr.

1326. „Bernard Wąsowicz". Restauracja z wyszynkiem napojów alkoholowych. Sokołów, ul. Długa 32. Istnieje od 1921 roku. Właściciel Bernard Wąsowicz, tamże zamieszkały.

1327. „Józefa Danowska". Księgarnia i sprzedaż materjałów piśmiennych. Sokołów, ul. Rynek 21. Istnieje od 1911 roku. Właścicielka Józefa Danowska, zamieszkała w Sokołowie, ul. Siedlecka 30.

1328. „Józef Rzewuski". Sprzedaż wódek. Wieś Przeździatka, w gminie Kudelczyn, pow. sokołowskim. Istnieje od 1922 roku. Właściciel Józef Rzewuski, tamże zamieszkały.

1329. „Piotr Radzikowski". Cukiernia. Sokołów, ulica Kilińskiego 1. Istnieje od 1924 roku. Właściciel Piotr Radzikowski, tamże zamieszkały.

1330. „Franciszek Brzózka". Sprzedaż mięsa i wędlin. Wieś Kurowice, w gminie Sabnie, pow, sokołowskiego. Istnieje od 1907 roku. Właściciel Franciszek Brzózka, tamże zamieszkały.

1331. „Bronisław Zmudzki". Herbaciarnia i sprzedaż mięsa i wędlin. Sokołów, ulica Rogowska 3. Istnieje od 1919 roku. Właściciel Bronisław Zmudzki, tamże zamieszkały.

dnia 24 października 1927 r. pod Nr. Nr.

1332. „Mendel Grynberg". Sprzedaż manufaktury i obić papierowych. Sokołów, ulica Rynek. Istnieje od 1887 roku. Właściciel Mendel Grynberg zamieszkały w Sokołowie, ulica Długa 56.

1333. „Stanisław Targoński". Sprzedaż i wyszynk piwa. Osada i gmina Kosów. w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1925 roku. Właściciel Stanisław Targoński, tamże zamieszkały.

1334. „Stanisław Szerszeń". Sprzedaż artykułów spożywczych. Wieś Wólka-Okrąglik, w gminie Kosów, powiecie sokołowskim. Istnieje od 1 stycznia 1927 roku. Właściciel Stanisław Szerszeń, tamże zamieszkały.

1335. „Jadwika Chodkowska". Sprzedaż artykułów kolonjalno spożywczych oraz nakryć stołowych. Sokołów, ulica Długa 32. Istnieje od 1924 roku. Właścicielka Jadwiga Chodkowska, tamże zamieszkała.

1336. „Jan Bublewicz". Sprzedaż materjałów aptecznych i farb. Sokołów, ulica Rogowska 1. Istnieje od 1892 roku. Właściciel Jan Bublewicz, tamże zamieszkały.

1338. „Boruch Łosica". Sprzedaż żelaza i wyrobów żelaznych. Sokołów ul. Mały Rynek 2. Istnieje od 1886 roku. Właściciel Boruch Łosica, zamieszkały w Sokołowie, ulica Długa 50.

dnia 27 października 1927 r. pod Nr. Nr.

1338. „Jankiel Ciechanowicz". Sprzedaż mięsa. Sokołów, ulica Rogowska 2. Istnieje od 1907 roku. Właściciel Jankiel Ciechanowicz, zamieszkały w Sokołowie, ulica Rogowska 31.

1339. „Moszko Rozencwajg". Sprzedaż artykułów kolonalno-spożywczych. Sokołów, ulica Rogowska 19. Istnieje od 1919 roku. Właściciel Moszko Rozencwajg, tamże zamieszkały.

1340. „Chaja Szołowicz". Sprzedaż manufaktury i pierzy. Sokołów, ulica Rynek. Istnieje od 1907 roku. Właścicielka Chaja Szołowiczowa, zamieszkała w Sokołowie, ulica Mały-Rynek 8.

1341. „Pesia Lichtensztejn". Sprzedaż manufaktury. Sokołów, ulica Rynek. Istnieje od 1 lipca 1924 r. Właścielka Pesia Lichtensztejnowa, zamieszkała w Sokołowie, ulica Długa 54.

1342. „Estera Szołowicz". Sprzedaż manufaktury. Sokołów, ulica Rynek. Istnieje od 1 stycznia 1927 roku. Właścicielka Estera-Gitla Szołowicz, zamieszkała w Sokołowie, ulica Mały-Rynek 8.

1343. „Berko Lejb Grynberg". Sprzedaż wyrobów szklanych i naczyń kuchennycb. Sokołów, ulica Rynek. Istnieje od 1880 roku. Właściciel Berko-Lejb Grynberg, zamieszkały w Sokołowie, ulica Długa 48.

1344. „Herszko Fiszer". Sprzedaż artykułów kolonjalno-spożywczych. Sokołów, ulica Rogowska 2. Istnieje od 1922 roku. Właściciel Herszko Fiszer, tamże zamieszkały.

1345. „Sura-Małka Nowicka". Sprzedaż galanterji. Sokołów, ulica Rynek. Istnieje od 1903 roku. Właścicielka Sura-Małka Nowicka, zamieszkała w Sokołowie, ulica Szkolna 8.

1346. „Perla Tabacznik". Sprzedaż wyrobów szklanych i glinianych. Sokołów, w Rynku. Istnieje od 1907 roku. Właścicielka Perla Tabacznik, zamieszkała w Sokołowie, ulica Szeroka 5.

1347. „Wolf Juspersztejn". Sprzedaż mebli. Sokołów, ulica Długa 22. Istnieje od 1912 roku. Właściciel Wolf Juspersztejn, tamże zamieszkały.

dnia 3 listopada 1927 r. pod Nr. Nr.

1386. „Brucha Kawer". Sprzedaż artykułów spożywczych. Wieś i gmina Wyrozęby, w powiecie sokołowskim, istnieje od 1 stycznia 1926 r. Właścicielka Brucha Kawer, tamże zam.

1387. „Michel Grynberg". Sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych. Wieś Ostrówek, w gminie Wyrozęby, powiecie sokołowskim. Istnieje od 1925 r. Właściciel Michel Grynberg, tamże zamieszkały.

1388. „Władysław Michalik". Sprzedaż wyrobów masarskich. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1914 r. Właściciel Władysław Michalik, tamże zamieszkały.

1389. „Józef Marek". Sprzedaż manufaktury. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1925 roku. Właściciel Józef Marek, tamze zamieszkały.

1390. „Chuna Radoszyński". Sprzedaż artykułów spożywczych, oraz manufaktury i galanterji. Osada i gmina Sterdyń, w powiecie sokołowskim, Istnieje od 1907 roku. Właściciel Chuna Radoszyński, tamże zamieszkały.

1391. „Uszer Mańczyk". Sprzedaż artykułów spożywczych. Wieś i gmina Jabłonna, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1 stycznia 1927 r. Właściciel Uszer Mańczyk, tamże zamieszkały.

1392. „Szulim Goldsztejn". Sprzedaż mięsa. Sokołów, ulica Długa 35. Istnieje od 1902 roku. Właściciel Szulim Goldsztejn, zamieszkały w Sokołowie, ulica Niecała 8.

1393. „Moszko Flejszer". Sprzedaż mięsa. Sokołów, ulica Rynek. Istnieje od 1892 roku. Właściciel Moszko Flejszer, zamieszkały w Sokołowie, ulica Piękna 7.

1394. „Chaskiel „Zręczny". Sprzedaż zboża. Osada i gmina Sterdyń, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1892 roku. Właściciel Chaskiel Zręczny, tamże zamieszkały

1395. „Toba Radzyńska". Sprzedaż wyrobów szklanych oraz fajansowych i emaljowanych. Sokołów, ulica Szewcka Rynek 6. Istnieje od 1926 roku. Właścicielka Toba Radzyńska, zamieszkała w Sokołowie, ulica Rogowska 3.

1396. „Moszko Czarnobroda". Sprzedaż artykułów spożywczych, Węgrów, ulica Szpitalna 1. Istnieje od 1918 roku. Właściciel Moszko Czarnobroda, tamże zamieszkały.

1397. „Abram Grynberg". Sprzedaż galanterji, Sokołów, ulica Długa 46. Istnieje od 1912 roku, Właściciel Abram Grynberg, zamieszkały w Sokołowie, ulica Długa 22.

1398. „Hejnoch Szwacwort". Sprzedaż manufaktury i obić papierowych. Sokołów, ulica Długa 40. Istnieje od 1926 roku. Właściciel Hejnoch Szwarcwort, tamże zamieszkały.

1399. „Szlama Goldberg". Sprzedaż artykułów kolonjalno-spożywczych i manufaktury. Osada i gmina Sterdyń, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1880 roku. Właściciel Szlama Goldberg, tamże zamieszkały.

1400. „Towarzystwo Przemysłu Mleczarskiego A. Zawadyński i S-ka". Przeróbka mleka i sprzedaż przetworów mlecznych. Sokołów, przy stacji kolejowej. Istnieje od 1921 roku. Właścicie Alfred Zawadyński i Ludwik Kocowski, tamże zamieszkali. Spółka firmowa zawarta na czas od 15 października 1922 r. Zarządzają i rozporządzają majątkiem spółki obaj spólnicy łącznie i każdy oddzielnie. Umowa spółki sporządzona została 15 października 1927 roku.

1401. „Chaim-Gdala Sochaczewski". Sprzedaż manufaktury i galanterji. Sokołów, ulica Rynek. Istnieje od 1894 roku. Właściciel Chaim-Gdala Sochaczewski, tamże zamieszkały.

dnia 5 listopada 1927 r. pod Nr. Nr.

1402. „Icek Zajdenberg". Sprzedaż obuwia. Sokołów, ulica Szewcka Rynek. Istnieje od 1912 r. Właściciel Icek Zajdenberg, zamieszkały w Sokołowie, ulica Rogowska 39.

1403. „Judko Ceranka". Herbaciarnia ze sprzedażą piwa, miodu i wina. Osada i gmina Sterdyń, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1910 roku. Właściciel Judko Ceranka, zamieszkały tamże.

1404. „Benjamin Rubinsztejn". Sprzedaż drzewa opałowego i materjałowego. Sokołów, ulica Rogowska 12. Istnieje od 1918 roku. Właściciel Benjamin Rubinsztejn, zamieszkały w Sokołowie, ul. Krótka 1.

1045. „Chana Kosowska". Sprzedaż naczyń kuchennych i szklanych. Sokołów ulica Rynek. Istnieje od 1885 roku. Właścicielka Chana Kosowska, tamże zamieszkała.

dnia 15 listopada 1927 r. pod Nr. Nr.

1406. „Szmul Pałuba". Sprzedaż mięsa. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1926 roku. Właściciel Szmul Pałuba, tamże zamieszkały

1407. „Ludwik Sielski". Sprzedaż wędlin. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1883 roku. Właściciel Ludwik Sielski, zamieszkały tamże.

1408. „Chaja Gołąbek". Sprzedaż manufaktury i artykułów spożywczych. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1922 roku. Właścicielka Chaja Gołąbek, tamże zamieszkała.

1409. „Moszko Rynecki". Sprzedaż artykułów spożywczo-kolonjalnych. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1910 r. Właściciel Moszko Rynecki, tamże zamieszkały.

1410. „Jankiel Zręczny". Sprzedaż drzewa budowlanego i opałowego, oraz zboża. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1890 roku. Właściciel Jankiel Zręczny, tamże zamieszkały.

1411. „Bolesław Biegun". Sprzedaż artykułów kolonjalno-spożywczych. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istniaje od 1 stycznia 1927 r. Właściciel Bolesław Biegun, tamże zamieszkały.

1412. „Abram Mojsezon". Sprzedaż manufaktury. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim Istnieje od 1921 roku. Właściciel Abram Mojsezon, tamże zamieszkały.

1413. „Mendel Cegiel". Sprzedaż mięsa, nabiału i drobiu. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1916 roku. Właściciel Mendel Cegiel, tamże zamieszkały.

1414. „Chaim Pałuba". Sprzedaż mięsa. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1 stycznia 1927 roku. Właściciel Chaim Pałuba, tamże zamieszkały.

1415. „Zyndel Lerman". Sprzedaż węgla i drzewa opałowego. Wieś Kosów-Hulidów, w gminie Kosów, powiecie sokołowskim. Istnieje od 1913 roku. Właściciel Zyndel Lerman, tamże zamieszkały.

1416. „Moszko Bonda". Sprzedaż artykułów spożywczych. Osada Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1910 roku. Właściciel Moszko Bonda, tamże zamieszkały.

1417. „Szejndla-Gołda Wajsberg". Sprzedaż galanterji. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1912 roku. Właścicielka Szejndia-Gołda Wajsberg, tamże zamieszkała".

1418. „Chana Kudelska". Sprzedaż artykułów spożywczych i galanterji. Osada Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1924 roku. Właścicielka Chana Kudelska, tamże zamieszkała.

1419. „Icko Jedwabny". Sprzedaż mięsa. Osada Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1900 roku. Właściciel Icko Jedwabny, tamże zamieszkały.

1420. „Mendel Sniadower". Sprzedaż artykułów spożywczych. Osada Kosów w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1926 roku. Właściciel Mendel Sniadower, tamże zamieszkały.

1421. „Cyporja Radzyńska". Sprzedaż artykułów spożywczych i galanterji. Osada Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1921 roku. Właścicielka Cyporja Radzyńska, tamże zamieszkała.

1422. „Lejzor-Mejer Pałuba". Sprzedaż mięsa. Osada Kosów, w powiecie sokołowskim. Właściciel Lejzor-Mejer Pałuba, tamże zamieszkały.

1423. „Jankiel Zylberg". Sprzedaż artykułów kolonjalno-spożywczych. Osada Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1906 roku. Właściciel Jankiel Zylberg, tamże zamieszkały.

1424. „Frejda Brzoza". Sprzedaż artykułów kolonjalno-spożywczych. Osada Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1920 roku. Właścicielka Frejda Brzoza, tamże zamieszkała.

1425. „Chaja-Bejla Jabłko". Sprzedaż artykułów spożywczych. Osada Kosów, w powiecie sokołowskim. Właścicielka Chaja-Bejla Jabłko, tamże zamieszkała.

1426. „Moszko Flam". Sprzedaż manufaktury. Osada Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1912 roku. Właściciel Moszko Flam. tamże zamieszk.

1427. „Moszko Jabłonka". Sprzedaż artykułów kolonjalnych. Osada i gmina Kosów, w powiecie sokołowskim. Istnieje od 1912 roku. Właściciel Moszko Jabłonka, tamże zamieszkały.

1428. „Estera Rzeźnik". Sprzedaż artykułów kolonjalnych i galanterji. Osada Ryki, w powiecie garwolińskim. Istnieje od 1922 roku. Właścicielka Estera Rzeźnik, tamże zamieszkała.

1429. „Szprinca Lande". Sprzedaż galanterji. Sokołów ulica Rynek. Istnieje od 1923 roku. Właścicielka Szprinca Lande, zamieszkała w Sokołowie, ulica Długa 40.

1430. „Zyśla Cybula". Sprzedaż manufaktury. Sokołów, ulica Rynek. Istnieje od 1880 roku. Właścicielka Zyśla Cybula, zamieszkała w Sokołowie; ulica Długa 40.

1431. „Naftula Szczerb". Sprzedaż mięsa. Sokołów, ulica Długa 30. Istnieje od 1880 roku. Właściciel Naftula Szczerb, zamieszkała w Sokołowie, ulica Długa. 39.

1432. „Konstanty Roguski". Sprzedaż artykułów spożywczych i wyrobów tytoniowych, Wieś Krynica, w gminie Kowiesy. powiecie sokołowskim. Istnieje od 1 października 1926 roku. Właściciel Konstanty Roguski, tamże zamieszkały.

6) Zaprowadzenie nowych ksiąg ludności w gminie Witulin, pow Konstantynowskiego

Po raz trzeci:

Urząd gminy Witulin w Leśnej-Podl. pow. Konstantynowskiego. zakłada nowe księgi ludności stałej.

Przeto wzywa się osoby zainteresowane do przedłożenia dowodów przynależności do gminy Witulin w terminie do dnia **10 stycznia 1928 roku.**

Po upływie tego terminu osoby, które nie przedłożą dowodów przynależności tracą prawo do wpisu jako stali mieszkańcy gm. Witulin.

7) Zagubione dokumenty.

Starosta Bialski ogłasza:

Po raz drugi:

Lipińskiemu Antoniemu rocz. 1901 mieszkańcowi gminy Kościeniewicze, skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Biała Podlaska.

Starosta Krasnostawski ogłasza:

Książek Antoni s. Józefa roczn. 1900 zam. w Majdanie Borowskim I m. Rudnik zagubił kartę powołania wydaną mu przez P. K. U. Zamość z adnotacją o bezterminowem urlopowaniu.

Starosta Lubelski ogłasza:

Dziat Stanisław zamieszkały w Lublinie zagubił kartę rejestracyjną na samochód — karetkę marki „Ford" za Nr. L. B. 3242.

Z kwesty urządzonej w dniu 16.III b. r. w Piaskach na rzecz Zjednoczenia Szkół Zydowskich osiągnięto czystego zysku 43 zł. 74 gr.

Zarząd.

Z kwesty urządzonej w dniu 16.X b. r. w Lublinie na rzecz T-wa Opieki nad Kresami osiągnięto czystego zysku 307 zł. 80 gr.

Zarząd.

Z kwesty urządzonej w dniu 20.X b, r. w Lublinie na rzecz Organizacji Sjonistycznej Keren Kajemet Leisrael osiągnięto czystego zysku 364 zł. 28 gr.

Zarząd.

Kwesta urządzona przez Opiekę Szkoły Powsz. Nr. 24 w Lublinie w dniu 26.X b. r. dała dochodu 247 zł. 09 gr.

Zarząd.

Z kwesty urządzonej w dniu 13.X b. r. w Bełżycach na rzecz Organizacji Sjonistycznej Keren Kajemet Leisrael osiągnięto czystego zysku 42 zł. 77 gr.

Zarząd.

Z kwesty urządzonej w dniu 23,X b. r. w Lublinie na rzecz „Sali Sierot" osiągnięto czystego zysku 584 zł. 84 gr.

Zarząd.

Ze sprzedaży znaczka w dniu 30.IX b. r. w Lublinie na rzecz żydowskiej młodzieży szkół średnich osiągnięto zysku 199 zł. 51 gr.

Zarząd Gminy Wyznaniowej.

Z kwesty urządzonej w dniu 17.X b. r. na rzecz Szkoły Powszechnej Nr. 15 w Lublinie osiągnięto czystego zysku 325 zł.

Zarząd.

Kwesta urządzona w dniu 24.X b. r. na rzecz Stow. Żyd. Kobiet Pracujących w Lublinie dała dochodu 240 zł. 13 gr.

Zarząd.

Kwesta urządzona przez Organizację Sjonistyczną Oddz. w Piaskach w dniu 26.X b. r. dała dochodu 33 zł. 43 gr.

Zarząd,

Starosta Łukowski ogłasza:

Po raz drugi:

Gerberowi Moszkowi zam. w Łukowie skradziono książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Białej Podlaskiej dnia 26.X 1927 r. w Warszawie.

Jaczmienik Jakób zam. w Łukowie zagubił w drodze z Łodzi do Łukowa dowód osobisty tymczasowy wydany w Białymstoku w r. 1919 i książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łodzi, jako rocznik 1887.

Woland Szloma zam. we wsi Szaniawy Matysy gm. Gołąbki zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łukowie i kartę mobilizacyjną jako rocznik 1899.

Grajcarowi Abramowi zam. we wsi Zarzec gm. Serokomla skradziono z mieszkania książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łukowie rocz. 1904.

Starosta Radzyński ogłasza:

Kucharski Ludwik roczn. 1901 zagubił książeczkę wojskową Nr. 18 wydaną przez P.K.U. Łuków.

Wierzbicki Aleksander roczn. 1890 zagubił książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łukowie za Nr. 596.

Goldman Chaim Uszer z Międzyrzeca zagubił pozwolenie na broń krótką wydane przez Starostwo w Radzyniu na rok 1927.

Starosta Sokołowski ogłasza:

Po raz czwarty:

Błoński Aleksander, zam. w Sokołowie przy ul. Granicznej Nr. 2, zgubił książeczkę wojskową roczn, 1898, wydaną przez P. K. U. Ostrów Komarowo. i dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Bielsku Poleskim w r. 1921.

Redakcję zakończono 28 listopada 1927 r.

Druk. S-ni Wyd. „Placówka Lubelska"—Lublin Orla 3. Tel 100.